

MĚSÍČNÍK

MĚSTA PŘÍBORA

LISTOPAD 2020

Foto: Martin Jaroš / jarosmartin.cz

MĚSTO PŘÍBOR
RODIŠTĚ SIGMUNDA FREUDA
MĚSTSKÁ PAMÁTKOVÁ REZERVACE

www.pribor.eu

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané, ozývám se vám po delší pauze. Za tuto dobu se odehrálo mnoho nového a vše by se do tohoto příspěvku jen těžce vešlo, proto jsem se rozhodl vybrat pro vás to nejzajímavější, podněty, které mi dělají radost a povzbuzují mě v další práci. Žijeme v opravdu hektické době, navíc je umocněna nepříjemnou koronavirovou situací, o které dostáváme výživné a mnohdy rozporuplné informace, a to nejen z médií.

Takže se jdu s vámi podělit o ty pozitivní dojmy a doufám, že aspoň trochu přispěji k lepší náladě.

Opavdu mě těší fakt, že jsme městečko, které si stále více lidí vybírá ke svému žití. Důkazem je i to, že v lokalitě Za školou Npor. Loma jsou prodány téměř všechny pozemky pro rodinné domy. Navíc připravujeme prodej pozemku pro výstavbu bytového domu v těsné blízkosti. Už teď je velký zájem stavebních firem tady postavit bytový dům. Majitelé pozemků, kteří zde staví rodinné domky, se nemusejí bát velikosti výstavby – jsou zpracovány regulace, které omezují jak velikost objektu, tak výšku na maximálně 3 nadzemní podlaží, což je přibližně výška školy Npor. Loma. Podporujeme také vznik kvalitního veřejného prostoru s herními prvky a zelení.

Také mě moc těší, že Příbor si oblíbili a přistěhovali se k nám manželé Jane McAdam Freud a Peter Henson. Paradoxem je, že jim v rozhodnutí k dlouhodobému pobytu pomohla koronavirová opatření, kdy nemohli odcestovat do Anglie. Proto se rozhodli, že se jim Příbor stane novým domovem. Zároveň jsme se sblížili, a tak k nim chodím na lekce angličtiny a na oplátku se je pokouším učit česky. Paní Jane je velmi aktivní, spolupracuje s městem a plánuje v prostorách bývalé obuvi na náměstí otevřít galerii. Dále spolupracujeme na doplnění expozice v rodném domě Sigmunda Freuda a je možné, že se dočkáme toho, že Jane by také v rodném domku dělala průvodkyni. Uvidíme.

Dne 16.10. proběhl mezinárodní festival historických měst celého světa „Kaleiçi Old Town Festival“ v Turecku. Město Příbor bylo opět pozváno. Tentokrát jsme se neúčastnili osobně, ale festival probíhal formou online přenosu. Měl jsem tu čest zde vystoupit v živém vstupu, představit náš Příbor a zároveň představit pravnučku Sigmunda Freuda Jane, což mělo velký ohlas.

Další radost mi jako architektovi dělá také pohled na opravenou budovu ZŠ Jičínské, která s budovou gymnázia, s kostelem sv. Valentina a s piaristickým klášteřem tvoří krásnou část našeho městečka.

Můj výčet pozitivních událostí rád doplním o svůj osobní dojem z předávání ocenění panu Pavlu Juřenovi – příborskému kováři. Jeho kovářská práce je umělecké dílo, s nímž se můžeme setkat na mnoha místech Příbora a jeho okolí.

Že je Příbor historické městečko, jehož památky se postupně opravují, to snad vnímá velká skupina občanů. V Příboře se ale také rozrůstá povědomí mnoha lidí o tom, jak žít a chovat se společensky odpovědně a v souladu s přírodou. O to víc mne těší, že aktivita těchto spoluobčanů byla oceněna hejtmánem Moravskoslezského kraje. Družstvo Viktorina loca získalo za společenskou odpovědnost

v našem kraji 1. místo ve své kategorii. Gratuluji.

Začátkem září bylo v Klokočově slavnostně uvedeno do „života“ víceúčelové hřiště, které určité klokočovským spoluobčanům umožní jejich sportovní a volnočasové aktivity.

Ve dnech 2. a 3. 10. 2020 proběhly krajské volby. Tady můžu také vyzvednout pozitivní skutečnost, a to, že Příboraři nejsou lhostejní vůči politice, která ať chceme, či nikoli, je součástí našeho života. Volit přišlo tolik občanů, že účast byla procentuálně vyšší než celostátní průměr. No a do vedení kraje se dostali lidé, kteří mohou dění v našem městě pozitivně ovlivnit – alespoň podle předvolebních slibů. Příslíb p. Kajnara, že se opraví domy na náměstí, příslib p. Folwarczneho, že na gymnáziu se budou znovu otevírat 2 třídy čtyřletého studia, a p. Navrátil, který se už v Příboře zasloužil o přístavbu k domovu seniorů.

Tak asi jsem vzpomenu dost pozitivních postřehů ze života našeho městečka a určitě to není všechno...ale hlavně jsem vám chtěl říct, že není kolem nás všechno zlé a špatné a že zvláštní nálada, která momentálně pramení z toho podivného „covidu“, také pomine. Je to ale hodně na nás, proto se chovejme zodpovědně ke svému okolí, k sobě a ten virus oslabíme. Držím nám všem palce, ať je tak, jak bylo předtím – a to zas nebylo tak špatně.

Váš
Jan Malík

TELEGRAFICKÉ ZPRÁVY Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA

Veronika Liberdová, DiS., Odbor organizační a správních činností Městského úřadu Příbor

Dne 6. 10. 2020 se uskutečnila 37. schůze Rady města Příbora, na které bylo projednáno 52 bodů. Přinášíme vám stručný telegrafický přehled nejdůležitějších projednaných bodů.

Rada města udělila:

- souhlas s prováděním vzletu a přistáním bezpilotního prostředku - dronu na pozemcích města Příbora panu Ing. Jiřímu Tuzovi.

Rada města vzala na vědomí:

- informaci o žádostech o pacht pozemků na území rekultivované bývalé skládky TDO v k. ú. Skotnice,
- informaci o zjišťování správného znění jmen na pamětních deskách na fasádě budovy radnice v Příboře,
- informaci OISM o rozsahu možných oprav místních komunikací na rok 2020 včetně ekonomického propočtu,
- žádosti občanů města o opravu komunikace parc. č. 439, 902 a 2860 v k. ú. Příbor,
- informaci o stavu chodníků v roce 2020,
- informace odboru rozvoje města k podnětům z jednání komise RM pro životní prostředí konaných v období leden-květen 2020.

Rada města uložila:

- vedoucímu OISM uzavřít pachtovní smlouvu k pozemkům parc. č. 180/3 - část, 193/5, 193/6, 193/7, 193/8 - část, 193/10 - část, 193/16 - část, 193/17 - část, 193/18 a 193/19,
- vedoucímu OISM zveřejnit po dobu 15 dnů na úřední desce MÚ záměr města poskytnout panu Václavu Jalůvkovi na dobu 10 let do výpůjčky část pozemku parc. č. 479 v k. ú. Hájov,
- vedoucímu ORM zajistit rozšíření pracovní náplně lesního hospodáře,
- vedoucímu OISM zabezpečit vložení informací o nových skutečnostech týkajících se pamětních desek na radnici do kroniky města,
- vedoucímu OISM předložit návrh pořadí oprav komunikací města Příbora na rok 2021,
- vedoucímu OISM zpracovat návrh pořadí oprav chodníků na území města,
- vrchnímu strážníkovi zveřejnit po dobu 15 dnů na úřední desce MÚ záměr města prodat osobní motorové vozidlo zn. Škoda Yeti 1,2 TSI, r. z. 1TK 4590.

Rada města doporučila zastupitelstvu města:

- nejednat s vlastníkem pozemku parc. č. 137/4 v k. ú. Hájov o odkoupení části pozemku za jím navrhovanou kupní cenu,
- řešit dotčení pozemku parc. č. 137/4 v k. ú. Hájov dle Pravidel č. 2/2020,
- neschválit vrácení částky 100 000 Kč složené jako jistina na dodržení Regulativů zástavby lokality Za školou,
- ponechat vrácení jistiny na dodržení Regulativů zástavby lokality Za školou ve stávajícím režimu upraveném Pravidly prodeje pozemků v lokalitě Za školou Npor. Loma v Příboře,
- zrušit rozsah oprávnění rady města provádět rozpočtová opatření, která stanovila usnesením č. 21/8/8/2,
- kompetence rady města k provádění rozpočtových opatření v následujícím rozsahu:

Bez omezení:

1. zapojení účelově přidělených finančních prostředků z jiných rozpočtů,
2. přesun finančních prostředků z kapitálových výdajů do běžných, příp. opačně v rámci jednoho projektu.

S omezením do 1 000 tis. Kč úhrnem za jednu položku:

1. zapojení výdaje nutného na zajištění chodu obce v případě havárií nebo stavu nouze nebo stavu nebezpečí,
 2. zapojení výdaje k odvrácení možných škod,
 3. zapojení výdaje, kdy včasné provedení úhrady je vázáno penalizací,
 4. zapojení výdaje na úhrady pokut, penále z rozhodnutí nadřízených orgánů a dohledů a další nutné výdaje, kdy schválení rozpočtového opatření je nezbytné a má jen formální charakter, protože výdaj musí být realizován,
 5. přesuny mezi závaznými ukazateli v rámci téže kapitoly (skupiny) z důvodu změny účelu užití finančních prostředků v případech, které nesnesou odkladu,
- schválit rozpočtové opatření č. 5 města Příbora na rok 2020.

Rada města schválila:

- uzavření smlouvy mezi vlastníkem pozemků městem Příborem a vypůjčitelem Základní organizací Českého zahrádkářského svazu Hájov, jíž předmětem je výpůjčka pozemku parc. č. St. 180 a pozemku parc. č. 265/2,
- uzavření smlouvy mezi vlastníkem pozemku městem Příborem a vypůjčitelem panem Pavlem Huckem, jíž předmětem je výpůjčka části pozemku parc. č. 868/1 v k. ú. Příbor,
- organizační řád Městského úřadu Příbor, v předloženém znění,
- prodloužení doby plnění o 14 dnů na akci „Sanace opěrné zdi Farní - Žižkova“,
- navýšení ceny díla o 31 295,47 Kč bez DPH na akci „Sanace opěrné zdi Farní - Žižkova“,
- smlouvu o dílo na zpracování projektové dokumentace stavebních úprav objektu č. p. 118 v Příboře mezi městem Příborem a Ateliérem KLAR,
- zhotovitele veřejné zakázky „Sportovní hřiště u ul. Vrchlického v Příboře“ společnost Pavlacký s.r.o.,
- přijetí účelové neinvestiční dotace z rozpočtu Moravskoslezského kraje pro rok 2019 na zabezpečení akceschopnosti JSDH Příbor ve výši 50 000 Kč,
- Metodický pokyn pro zpracování zprávy o hospodaření příspěvkových organizací města Příbora za kalendářní rok a Metodický pokyn pro zpracování výroční zprávy o činnosti mateřské školy a školského zařízení města Příbora,
- zhotovitele zakázky akce „Pěstební práce v městských lesích Příbor v letech 2020–2021“ firmu LDF Rožnov a. s.,
- uzavření smlouvy na realizaci akce „Pěstební práce v městských lesích Příbor v letech 2020–2021“ mezi městem Příborem a firmou LDF Rožnov a. s.,
- zpoplatnění kalendáře města na rok 2021 částkou 30 Kč/kalendář,
- užití znaku města Příbora firmě Kvasar, spol. s r. o., na jejich webových stránkách.

Rada města rozhodla:

- pro I. část zakázky „Zajištění úklidu v budovách MÚ Příbor“ uzavřít smlouvu s dodavatelem FORCORP GROUP, spol. s r. o., pro II. část zakázky s dodavatelem ASF jobs, s. r. o.,
- zrušit pracovní místo: „Referent odboru rozvoje města“,
- zrušit dvě pracovní místa: „Uklízečka městského úřadu“.

Rada města zrušila:

- veřejnou zakázku malého rozsahu s názvem „Správa počítačové sítě a SW pro město Příbor“,
- veřejnou zakázku malého rozsahu na akci „Správa městských lesů Příbor včetně zajištění funkce odborného lesního hospodáře“.

Rada města stanovila:

- počet zaměstnanců města zařazených do Městského úřadu v Příboře na 57, s účinností od 1. 1. 2021,
- počet zaměstnanců města zařazených do Městského úřadu v Příboře na 55, s účinností od 1. 4. 2021.

Rada města jmenovala:

- pana MUDr. Aleše Polácha, členem Školské rady při Základní škole Npor. Loma Příbor,
- pana Ing. Tomáše Krompolce, členem Školské rady při Základní škole Npor. Loma Příbor,
- pana Ing. Tomáše Linarta, členem Školské rady při Základní škole Npor. Loma Příbor,
- pana Ing. Jiřího Sumbala, členem Školské rady při Základní škole Příbor, Jičínská,
- pana Mgr. Petra Debefa, členem Školské rady při Základní škole Příbor, Jičínská,
- pana Marianu Štůska, členem Školské rady při Základní škole Příbor, Jičínská.

Rada města souhlasila:

- s přijetím peněžitého daru Základní školou Npor. Loma do výše 53 000 Kč od společnosti Pomáháme školám k úspěchu o.p.s.,

- se zapojením školy Příbor, Jičínská do projektu Pomáháme školám k úspěchu o.p.s.,
- s přijetím peněžitého daru pro Základní školu Příbor, Jičínská do výše 53 000 Kč od společnosti Pomáháme školám k úspěchu o.p.s.

Rada města doporučila zastupitelstvu města schválit:

- smlouvu o bezúplatném převodu majetku v celkové účetní hodnotě 129 799,56 Kč mezi převodcem městem Příborem a nabyvatelem Technickými službami města Příbora.

Rada města rozhodla:

- pronajmout byt č. 10, Štramberská č. p. 1356 v Příboře, o velikosti 2+1, paní Andree Benešové, za přistoupení k dluhu.

Rada města zapracovala:

- do návrhu RO č. 5 města Příbora na rok 2020 položku dohody o provedení práce finanční prostředky ve výši 200 000,00 Kč na krytí výdajů spojených s vyplácením dohod o provedení práce.

Rada města snížila:

- položku platy o finanční částku 200 000,00 Kč.

Rada města doporučila zastupitelstvu města vzít na vědomí:

Příjmy	214 123 000 Kč	což je zvýšení oproti schválenému RO č. 4 o 18 278 500 Kč
Výdaje	260 642 000 Kč	což je zvýšení oproti schválenému RO č. 4 o 18 278 500 Kč
Financování	46 519 000 Kč	což je bez změny oproti schválenému RO č.

Úplné znění dokumentu z jednání rady města se všemi náležitostmi a informacemi naleznete na webových stránkách města Příbora.

AKTUÁLNÍ INFORMACE

ORGANIZAČNÍ ZMĚNY MĚSTSKÉHO ÚŘADU PŘÍBOR V ROCE 2021

JUDr. Rostislav Michálek, tajemník Městského úřadu Příbor

Rada města Příbora uložila v lednu 2020 tajemníkovi Městského úřadu Příbor (dále je „tajemník MÚ“) provést personální audit městského úřadu a předložit jeho výsledky, a to za pomoci externího subjektu. Hlavním účelem tohoto auditu bylo získání co největšího povědomí o činnostech úřadu, náprava historických neefektivních procesů, odstranění neefektivních a nepotřebných činností, prověření zatíženosti jednotlivých pracovních pozic, získání náhledu od externího subjektu, zefektivnění stávajících procesů a vytvoření podkladu pro rozhodnutí RM k případné organizační změně.

Metodika byla zvolena tak, aby městský úřad pouze nepřijímal informace od auditorů, ale aby co nejvíce návrhů vyšlo od pracovníků úřadu, zejména od vedoucích. Záměrem bylo,

aby se vedoucí včetně tajemníka naučili vyplňovat a pracovat s kapacitními tabulkami. Následně dostali od auditorů zpětnou vazbu a podněty, jak věci dělat jinak, lépe a hlavně efektivně. Poté vyplňovali kapacitní tabulky se svými podřízenými, u čehož byl namátkově i tajemník MÚ. V poslední fázi měli vedoucí možnost podávat návrhy na zlepšení chodu svých odborů a hlavně MÚ jako celku. Výsledkem byla auditní zpráva s mnoha doporučeními.

V červnu 2020 uložila RM tajemníkovi MÚ zajistit doporučení z personálního auditu a předložit návrh organizačního řádu městského úřadu. V rámci doporučení městskému úřadu byly také vyhlášeny veřejné zakázky na zajištění některých činností úřadu externím subjektem. Cílem bylo

prověření zejména ekonomické výhodnosti vykonávání těchto činností externím subjektem.

Organizační řád MÚ byl následně schválen dne 6. 10. 2020, a to s účinností od 1. 1. 2021, včetně zrušení tří pracovních pozic, čímž se sníží počet zaměstnanců města zařazených do městského úřadu na 55. Z vyhlášených veřejných zakázek byla využita pouze nabídka na zajištění úklidových služeb v budovách městského úřadu. Ostatní vyhlášené veřejné zakázky byly zrušeny.

Nové schéma městského úřadu od 1. 1. 2021:

Hlavní změny v působnosti jednotlivých odborů:

Dosavadní odbor rozvoje města se mění na odbor životního prostředí, veřejných zakázek a dotací. Na tomto odboru zůstane jako dosud působnost v oblasti životního prostředí včetně péče o městské lesy. Dále zde bude rozšířena působnost v oblasti přijímání všech dotací města, která je zde dosud vykonávána pouze částečně spolu s odborem bytového a nebytového fondu, a oblast veřejných zakázek města. Nově zde již nebude působnost v oblasti rozvoje města,

přidělování bytů, příspěvkových organizací, školství, sportu a pohřebnictví.

Dosavadní odbor investic a správy majetku se mění na odbor investic, rozvoje a správy majetku. Jak z názvu vyplývá, nově zde bude působnost v oblasti rozvoje města včetně strategického plánu. Novou agendou odboru, jakož i celého úřadu bude orientační a informační systém města.

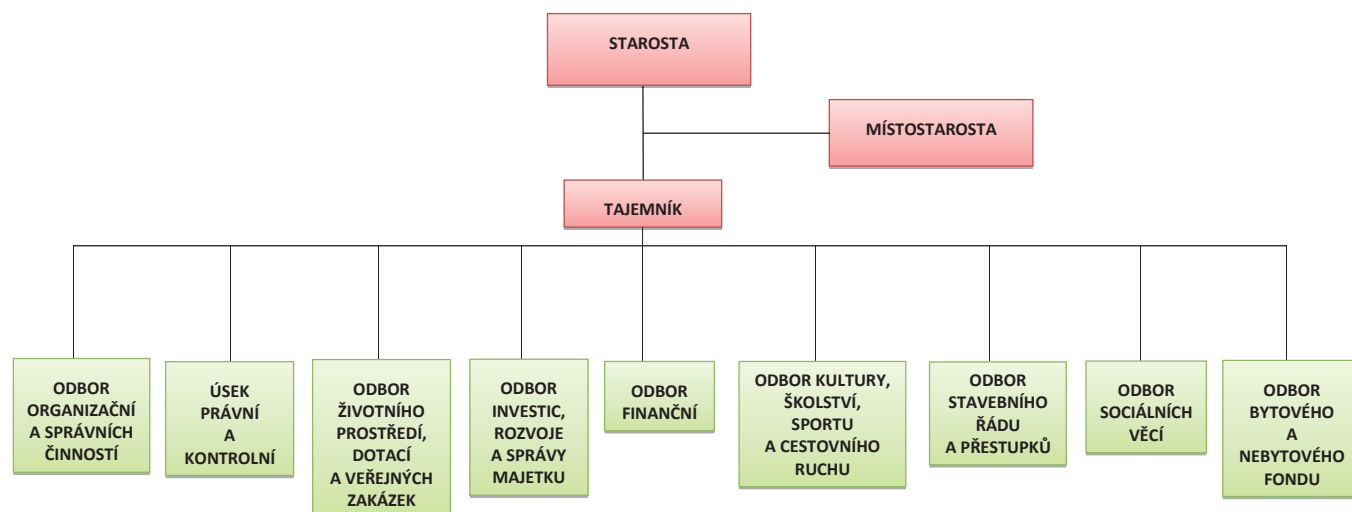
Odboru finančnímu bude náležet nově agenda hospodaření příspěvkových organizací města a obecně oblast mimoškolských příspěvkových organizací.

Odbor kultury a cestovního ruchu se mění na odbor kultury, školství, sportu a cestovního ruchu. Nově zde bude působnost v oblasti školství a sportu.

Posledním odborem se změnou viditelnou pro občany je odbor bytového a nebytového fondu, který již bude mít komplexní správu bytového a nebytového fondu a budov města včetně přidělování bytů.

Pevně věřím, že nové organizační členění bude pro město přínosem a přinese kvalitnější služby pro občany.

ORGANIZAČNÍ SCHÉMA MĚSTSKÉHO ÚŘADU PŘÍBOR OD 01.01.2021

SOCIÁLNÍ TEMATIKA

VÝSLEDKY DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ POTŘEB VEŘEJNOSTI V SOCIÁLNÍ OBLASTI A PRORODINNÉ POLITIKY VE MĚSTĚ PŘÍBOŘE

Bc. Lenka Filipcová, Odbor sociálních věcí Městského úřadu Příbor

V průběhu měsíců března a dubna 2020 proběhlo ve městě Příboře dotazníkové šetření potřeb veřejnosti v sociální oblasti a v oblasti prorodinné politiky, které na objednávku města Příbora realizoval Institut komunitního rozvoje, z. s.

Cílem dotazníkového šetření bylo zjištění informací o potřebách a prioritách veřejnosti, potencionálních uživatelů a uživatelů sociálních služeb v sociální oblasti a v prorodinných aktivitách v našem městě. Výsledky budou sloužit pro přípravu Střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb a souvisejících aktivit města Příbora a obcí Kateřinice a Skotnice na období 2021–2023 a II. Plánu

rozvoje rodinné politiky ve městě Příboře rovněž na období 2021–2023.

Dotazníkové šetření probíhalo třemi způsoby, a to prostřednictvím internetu, přímým oslovením a sběrem dotazníků na Městském úřadě Příbor. Vzhledem k tomu, že se od března letošního roku potýkáme s koronavirovou pandemií, byla ochota respondentů odpovídat na dotazníky menší. Celkem bylo vráceno 159 vyplněných dotazníků, ze kterých bylo zjištěno:

- nejvíce využívanou sociální službou je pečovatelská služba a domov pro seniory,

- největší potřeba u respondentů do budoucna je u pečovatelské služby a osobní asistence, domova pro seniory a odlehčovací služby,
- u návazných aktivit je největší zájem o startovací byty pro mladé, aktivity pro děti a mládež a seniory, zařízení pro volnočasové aktivity pro děti a mládež a dům s byty zvláštního určení (domy s pečovatelskou službou),
- téměř 66 % respondentů uvádí, že pomoc uvítají raději v domácím prostředí a 34 % pak mimo domov,
- respondenti považují za nejdůležitější cílové skupiny rodiny s dětmi a děti a mládež, stejně jako seniory,
- nejvíce informací získávají respondenti prostřednictvím internetu a z internetových stránek města; na takřka stejné úrovni je pak Měsíčník města Příbora a známí a přátelé,

- mnoho podnětů pro více sportovišť, bazén, kluziště, pohybové aktivity, vzdělávací aktivity, komunitní akce, poradenství, bazar oblečení, zvýšení digitální gramotnosti pro seniory, přednášky, mezigenerační aktivity a další...

Závěrečná zpráva dotazníkového šetření je k dispozici na webových stránkách města www.pribor.eu a na odboru sociálních věcí Městského úřadu Příbor. Jelikož Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb a související aktivit připravujeme společně se zástupci obcí Kateřinice a Skotnice, závěrečná zpráva obsahuje rovněž výsledky dotazníkového šetření z těchto spádových obcí.

Zástupci města Příbora děkují všem respondentům za vstřícný přístup a podněty k zajištění potřebných, dostupných a kvalitních sociálních služeb a souvisejících aktivit ve městě.

FINANCE A EKONOMIKA

VÝPOVĚĎ Z PRACOVNÍHO POMĚRU ZE ZDRAVOTNÍCH DŮVODŮ

Mgr. Lenka Fusiková, Občanská poradna Nový Jičín, kontaktní pracoviště Příbor

V tomto díle našeho seriálu o ukončení pracovního poměru se zaměříme na zdravotní důvody na straně zaměstnance.

Pokud zaměstnanec nemůže dále vykonávat dosavadní práci z důvodu zhoršení zdravotního stavu a poskytovatel pracovnělékařských služeb, resp. „závodní lékař“ tuto skutečnost potvrdí písemným posudkem, je zaměstnavatel povinen přeradit zaměstnance na jinou pracovní pozici, která je pro něj s ohledem na zdravotní omezení vhodná. Pokud zaměstnavatel pro zaměstnance jinou vhodnou pozici nemá, dostane zaměstnanec výpověď z pracovního poměru ze zdravotních důvodů podle § 52 písm. e) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, v platném znění. V případě výpovědi ze zdravotních důvodů, které nijak nesouvisí s výkonem zaměstnání, nemá zaměstnanec nárok na odstupné. Případnou kompenzací může být pouze invalidní důchod.

Jestliže však zhoršení zdravotního stavu zaměstnance nastalo v souvislosti s vykonávaným zaměstnáním a jedná

se o nemoc z povolání nebo následek pracovního úrazu, zaměstnanci náleží odstupné ve výši dvanácti měsíčních platů. Nemoc z povolání přitom musí být potvrzena posudkem lékaře z oboru pracovního lékařství, pracovní úraz musí být řádně zaevidován a prokázán. V tomto případě se jedná o výpověď podle § 52 písm. d) zákoníku práce.

Důležité je, aby konkrétní důvod ukončení pracovního poměru, příp. příslušný paragraf zákoníku práce, byl ve výpovědi vždy uveden a nebylo tak sporu o tom, proč k ukončení pracovního poměru došlo a na co má zaměstnanec nárok.

V případě dalších dotazů navštivte naši občanskou poradnu v Příboře na adrese Freudova 118 v přízemí budovy Stavebního úřadu.

Konzultační hodiny:

Úterý: 9:00 – 12:00 hodin – bez objednávky
13:00 – 16:00 hodin – pro objednané

EKOLOGICKÁ PROBLEMATIKA

TOPNÁ SEZÓNA JE PŘED NÁMI

nprap. Dagmar Benešová, Hasičský záchranný sbor Moravskoslezského kraje

I když v současné době mnozí již zahájili doma topnou sezónu, není pozdě si připomenout základní pravidla pro provozování a údržbu spalinových cest vzhledem k tomu, že fyzická osoba je povinna počínat si tak, aby při provozu komínů a spotřebičů paliv nedocházelo ke vzniku požáru.

Čištění, kontrola a revize spalinové cesty jsou stanoveny Vyhláškou č. 34/2016 Sb., o čištění, kontrole a revizi spalinové cesty.

Kontrolu a čištění spalinové cesty provádí oprávněná osoba, držitel živnostenského oprávnění v oboru kominictví.

Revizi spalinových cest může provádět oprávněná osoba, která je zároveň držitelem osvědčení revizního technika spalinových cest.

Nelze-li spalinovou cestu vyčistit běžným způsobem, lze provést čištění komínu odolného proti vyhoření sazí vypalováním, které smí provádět pouze oprávněná osoba.

Oprávněná osoba předá objednateli služby (čištění, kontrola, revize) neprodleně, nejpozději do 10 pracovních dnů písemnou zprávu o provedení práce.

Ačkoli lze čištění komínů u spotřebičů s výkonem do 50 kW včetně provádět svépomocí, je lepší se spolehnout na odborníky.

V případě vzniku požáru sazí v komíně se snažte jednat v klidu a s rozvahou. **Ihned volejte hasiče na tísňovou linku 150, případně 112.** Místo písku lze použít i hasicí přístroj sněhový nebo práškový. Pokud je to možné, omezte přístup vzduchu do spotřebiče (komína) např. uzavřením vzduchové klapky u kotle. Požár v komíně nikdy nehaste vodou. Komín by mohl popraskat, nebo by dokonce mohlo dojít k výbuchu. Do příjezdu hasičů je možné zkusit hasit plameny vhašováním suchého písku vymetacími dvířky nebo ze střechy do komína. Pozor! Při použití většího množství písku může dojít k roztržení komína nebo při jeho zasypaní až po sopouch k natlakování kouřovodu a k jeho výbuchu, případně i k výbuchu tepelného spotřebiče.

Hasební práce však provádějte pouze v případě, že nemůže dojít k ohrožení zdraví nebo života zasahující osoby!

Několik rad na závěr:

- dodržovat návod výrobce ke konkrétnímu spotřebiči,
- spalovat pouze takové palivo, které je pro daný spotřebič určeno,
- ve spotřebičích na tuhá paliva spalovat pouze suché palivo, aby bylo zabráněno nedokonalému spalování, a tím vzniku jedovatého oxidu uhelnatého, který je častou příčinou otravy.

Bezpečnost Vašeho domova je především o Vaší zodpovědnosti!

Hasičský záchranný sbor Moravskoslezského kraje, územní odbor Nový Jičín, Zborovská 5, 741 11 Nový Jičín, pracoviště prevence, ochrany obyvatelstva a krizového řízení

Kdy a v jakých lhůtách se tedy kontroly, revize a čištění spalinových cest musí provádět a kdo je může provádět?

Lhůty čištění a kontrol spalinové cesty						
Výkon připojeného spotřebiče paliv	Činnost	Druh paliva připojeného spotřebiče paliv				
		pevné		kapalné		plynné
		celoroční provoz	sezónní provoz	celoroční provoz	sezónní provoz	
do 50 kW včetně	čištění spalinové cesty	3 x za rok	2 x za rok	2 x za rok	1 x za rok	1 x za rok
	kontrola spalinové cesty	1 x za rok		1 x za rok		1 x za rok
nad 50 kW	čištění a kontrola spalinové cesty	2 x za rok		1 x za rok		1 x za rok

Poznámka: Za sezónní provoz se považuje provoz spalinové cesty nepřesahující v součtu 6 měsíců v kalendářním roce.

KOMISE PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

BLAHOPŘÁNÍ

Bc. Ivana Bolomová, DiS., matrikářka Městského úřadu Příbor

Blahopřejeme jubilantům narozeným v listopadu, kteří slaví své jubileum:

Dušan Přívětivý
Rostislav Máca
Rudolf Klimša
Ludmila Lovečková
Zdeněk Horák
Eliška Kohoutková
Rudolf Straka

Marie Havlíčková
Bedřich Kališ
Jaroslav Bílek
Miroslav Olšaník
Jiří Hrnčír
Josef Hanzelka
Oldřich Veldamon

Adolf Nechvátal
Andrej Habušta
Vladimír Lovecký
Evžen Dvořáková
Zdeňka Ochranová
Anna Jeníková
Vlasta Růžicková

Božena Jahnová
Ludmila Gillarová
Jaroslava Košíčková
Václav Sláčík
František Dobeš
Anna Jurečková
Emilie Ligočká

Irena Popelková
Blažena Kamínová
Emil Macek
Marie Vychodilová

Jubilanti Domova Příbor:

Blažena Galiová Ludmila Pustková Jiří Lošák

OBČANSKÉ NÁZORY

Z TATRY PŘÍBOR NA VOJNU K HRANIČNÍ ČÁŘE - VZPOMÍNKY

Vypráví Karel Greiner, Příbor

V rámci Rozvojového záměru Tatry Příbor v letech 1972-1980 se naproti ovocné školce VŠV - Vysoké školy veterinární staví nová lakovna pro nejnovější osobní vůz T-613. Pod tak-

ovkou hlavního konstruktéra Tatry Ing. Milana Galii a italského karosářského tvůrčího studia pana Vignale vzniká strategická stavba závěrečné fáze povrchové úpravy - lakovna.

Rozbíhá se však i nová slévárna u tatrováckého kopřivnického polygonu. Chybí dělníci! Kdo má zájem si vojnu zkrátit z požadovaných dvou let na pět měsíců na slévárně, která je velkou nadějí pro Tatru?

V roce 1975, po odpracování náhradní vojenské služby v délce devatenácti měsíců, odcházím na vojnu. Můj nový domov je VÚ-Vojenský útvar 11 13 Janovice nad Úhlavou. Je tu legendární železná opona a také součinnost pohraniční stráže. Být ochráncem vlasti byl úkol, který se stal pro každého vojáka poctou. Budeš chránit vlast! Budu pancéřovník! Železná opona je chloubou předlistopadového režimu. V kasárnách je

nápis: Imperialismus je tvůj největší nepřítel. Jsme na Šumavě a poroučí nám Slovák! Seřazujeme se do pochodu. Slyšíme. Pochodový průd. Příbory do lavé ruky. Zvedáme do levé ruky vidličky a nože. Jde se na oběd! V průvodu se zpívá již legendární, i když dnes úsměvná skladba - Z Buzuluku do Prahy! Takže... Přes spáleniště, přes krvavé řeky jdou mstící pluky neochvějně dál. Na naší straně srdce pravověký jdou vpřed jak čas - nesmrtelný val. S potomky slavných ruských bohatýrů...

Největší zážitek je cvičení ve vojenském prostoru Doupov. Před námi jsou krásně nasvětlené Karlovy Vary. Potkáváme tu i divočáky! Divokých prasat je tady hodně.

IZRAELSKÁ ZKUŠENOST S KORONAVIREM A PŘÍSPĚVEK NATANA ŠARANSKÉHO

Připravil Mgr. Martin Okáč

Víme, že Příbor má díky svému rodákovi a židovské minulosti našeho města hodně společného s Izraelem, potažmo židovským národem. Proto jsem si dovolil použít jednu zajímavou zkušenost s bojem se samotou v izolaci, která je nám, nebo záhy může být, podobná v této nelehké situaci koronavirové pandemie.

Je kolem nás na postupu a nikdo z nás neví, kdy mě nebo mé blízké nemoc osobně může zasáhnout. Začtème se tedy do několika podnětných a věřím inspirativních myšlenek...

Izraelská zkušenost s koronavirem a příspěvek Natana Šaranského

O slovo se hlásí Natan Šaranský, bývalý ministr kabinetu a jednatel Židovské agentury. Pro svou významnou podporu vystěhovalců Židů do Izraele strávil jako „vězeň Siónu“ devět let v sovětských věznicích. „Polovinu té doby jsem prožil o samotě v izolaci! Takže mám zkušenosti s tím, jak se dá izolace přežít,“ vykládá Šaranský v krátkém filmu, kde nabízí pět rad:

„Za prvé: ujasni si, proč v té izolaci jsi. Jsem voják. Mám určitý úkol. Jsme v celosvětové válce, to musí být pro náš postoj určující.“

Za druhé: Neklamte se očekáváním, že to celé brzy skončí. Zklamání oslabuje. Věděl jsem, že to, kdy budu propuštěn, nezávisí na mně. Také jsem ale věděl, že to, zda zůstanu svobodným člověkem, na mně závisí. Dělejte si plány a uvádějte je do praxe! Vezměte svůj život do vlastních rukou!

Za třetí: Ani na okamžik neztrácejte smysl pro humor. Dokud se dokážu vysmát sobě i jiným, jsem svobodný člověk.

Za čtvrté: Rozpomeňte se na své koníčky.“

Ve vězení hrál Šaranský, „aby nepřišel o rozum,“ v duchu sám se sebou šachy. A tak se v tom zdokonalil, že později dokonce jednou porazil mistra světa v šachu Garriho Kasparova. „Musel jsem hrát bez šachovnice,“ uklidňuje Šaranský své diváky a radí zkoušet to i s jinými koníčky. „Teď je na čase užívat si života!“

Za páté Šaranský radí: „Nezapomínejte, že jsme národ. Vnímejte spojení se všemi bydlícími na Siónu i se všemi, kteří na něm ještě nebydlí.“

PŘÍBORSKÉ ŠKOLY A ŠKOLKY

PRIMA A JEJICH PRIMA ADAPŤÁK 2020

Lenka a Jan Ocáskovi

Je pátek, třetí zářijový týden. V deset dopoledne se to obvykle na příborské zastávce „u škol“ zrovna lidmi nehemží, ale

tentokrát se tady potulují podivně nervózní bytosti, některé samy, některé v párech. Potězkávají klíčky od aut a zraky upírají ke křižovatce. Už jedou? Už. Autobus plný drobných obličejků novopečených frekventantů našeho gymnázia vyhazuje blinkr a rodiče se vrhají ke svým potomkům, aby jim pomohli s taškami a zahrnuli je desítkami všetečných (z pohledu dotazovaných) a nezbytných (za tázající) otázek...

Podívejme se, jak takový dialog třeba mohl vypadat.

Máma: „Honzíku, tak jak bylo?“

Syn: „Dobře.“ (překlad z řeči „pro rodiče“ do jazyka „normálních lidí“: bylo to úplně super, skvěle jsem se bavil a neměl jsem ani čas ti napsat zprávu)

Máma: „Co jste dělali?“

Syn: „Nic.“ (překlad: pořád jsme něco hráli, byly to hry venku i uvnitř, bavilo mě to všechno, třeba ta, jak jsme stavěli model pro vajíčko letící na Mars. Nebo jak jsme běhali na všechny

možné vrcholy jakože Himaláji, abychom získali postup, to jsem málem umřel, ale nakonec jsme to vyhráli.)

Máma: „Jak vařili?“

Syn: „Normálka.“ (překlad: jídlo nemělo chybu, mohli jsme si přidat, kolik jsme chtěli. Na snídani jsme si nabírali sami, co máme rádi, byla tam šunka, sýry, pomazánka, lupínky, kulíčky... Nejvíc mi chutnaly špagety, ale řízek byl taky mňamka a vlastně i to rizoto, rajska – všechno bylo super.)

Máma: „A co instruktoři a učitelé?“

Syn: „Co jako, byli tam.“ (překlad: byli pořád s námi, pouštěli nám k hrám písničky, pomáhali nám, když jsme už nemohli, a všechno nám dobře vysvětlili. A naše třídní je hodná. Ani Svoboda není tak děsný, jak se na první pohled zdá.)

Máma: „Takže se ti tam líbilo?“

Syn: „Jo. Kdy zas někam pojedeme?“

Vypadá to, že adaptační kurz primy se vydařil. Probíhal na Bílé v Beskydech a počasí primánům přálo – podzim se tvářil jako léto a přijeli opálení a spokojení. A že celá třída musela na

další týden do karantény, protože kdosi tam kdesi měl pozitivní test? To nás v téhle složité době asi muselo dřív či později potkat a aspoň se nám ti naši budoucí právníci a doktoři po kurzu pořádně dospali...

Kurz byl spolufinancován z rozpočtu města Příbora.

CO SE DĚJE U NÁS VE ŠKOLE

Za pedagogy Mgr. Dana Lišková, Základní škola Příbor, Jičínská 486, okres Nový Jičín

Nový školní rok začal teprve nedávno a náš školní časopis Připínáček se může pochlubit dalším úspěchem. Ve středu 23. 9. proběhlo v Třinci krajské kolo soutěže Školní časopis roku 2020. Časopis Připínáček opět skvěle reprezentoval naši školu. Obhájil loňské 1. místo ve své kategorii a získal také další ceny, a to za nejlepší titulku a za grafiku, proto postupuje do celostátního kola. Vítězství je zásluhou pilné práce redaktorů loňského týmu z 9. A Alexandra Sebastiena Borovičky, ze 7. B Venduly Václavíkové, Amélie Fabiánové, Marie Kocourkové, z 6. B Antonína Hoffmanna, Filipa Huvara, Matyáše Janáka, Markéty Klišové, Michaely Krestové, Vojtěcha Kováče, Jana Melčáka, Matouše Smékala, z 5. A Elen Novákové, Nikoly Skálové a z 5. B Davida Grozmana. Velký dík patří zejména bývalému šéfredaktorovi Josefu Némethovi a dalším loňským devátákům Františku Večeřovi, Felixi Zapletalíkovi a také Ondřeji Matochovi z bývalé 5. B. Děkujeme také ostatním žákům, kteří do časopisu přispívají. Začátkem října proběhly ve škole volby do

školské rady. Za zřizovatele byli zvoleni Mgr. Petr Debeš, Ing. Jiří Sumbal, Marian Štůsek. Za zákonné zástupce žáků pak Libor Jalůvka, Martin MonSPORT, DiS., a Ing. Bronislava RichteroVá. Za pedagogické pracovníky školy byly zvoleny Mgr. Dana Cágová, Mgr. Vlasta Hýžová a Mgr. Hana Matulová. Gratulujeme a přejeme mnoho úspěchů při práci.

I když od půlky října naše škola zeje prázdnotou, protože probíhá distanční výuka, nedá se říci, že by se uvnitř nic nedělo. Pedagogové udržují kontakt s žáky prostřednictvím online výuky a také pracují na zvelebování školy. Dalším krokem k tomu, aby škola byla příjemná i na pohled, jsou barevné naučné polepy schodišť. Polepy představují vynikající způsob, jak si děti mohou nenásilnou formou upevnit důležitá fakta. Na schodištích si tak žáci mohou procvičit například malou násobilku, pádové otázky, procenta nebo připomenout nepravdivá anglická slovesa.

Přejeme všem pedagogům, žákům i rodičům v těchto těžkých časech hodně zdraví a také pevné nervy při distanční výuce.

VÝLETY ZA POZNÁNÍM...

Mgr. Vladislava Strnadová a žáci, ZŠ Npor. Loma, Příbor

Pojedeme na výlet, něco zajímavého tam uvidíme, něco zažijeme, něco vytvoříme... a bude to fajn a pojedeme všichni, protože to bude zadarmo!

Tak na takové výlety jezdí žáci ZŠ Npor. Loma. A to proto, že se učitelé zapojili do výzvy, která přináší možnost poznání za hranicemi města pro všechny. Tedy i pro děti, kterým by se třeba nedostávalo peněz na dopravu, a tak by nejely. Chtělo to se přihlásit, vybrat místo, kam se pojedete, domluvit odborníka z praxe, připravit pracovní listy, domluvit autobus, a? Počkat, až budeme moct jet. Což se stalo na podzim. Byli jsme tomu nesmírně rádi.

Jako příklad poslouží třeba vyprávění dívek ze 7. ročníku, které se spolužáky navštívily stezku Valaška a všichni společně posvětili v Libušíně:

Vydáváme se na pětikilometrovou trasu na Pustevny. Moc jsme se snažili přemlouvat paní učitelky k cestě lanovkou... ach jo, nevyšlo to, šli jsme pěšky. Po stezce se šlo dobře, ani to nebylo moc prudké. Něco před desátou jsme zastavili, abychom se mohli napít, případně najíst. Až na pár připomínek typu – já

už nemůžu, mně je vedro, mně je zima, už tam budeme, jsme úspěšně dorazili na místo, kde jsme hned zaregistrovali stánek

se sladkostmi. Takový, jaký bývá na pouti. I přes doporučení učitelek – už nic nejzte, za chvíli je oběd, se sladkostí ze stánku pomalu vytrácely. Oběd byl opravdu za chvíli, v prosklené restauraci u lanovky. Měli jsme nejen skvělý oběd, ale také skvělý výhled. Na jídlo byl vývar a druhý chod byla bramborová kaše, řízek a zeleninová obloha. K pití jsme dostali jablečný džus.

Po obědové přestávce jsme se vydali na dlouho očekávanou stezku Valaška, kde se všichni rozprchlí. Bylo tam toho k vidění opravdu hodně. A nejen k vidění: průlezy, kterými se procházelo do dalších pater, dlouhý houpací most (byl velkou fotografickou atrakcí), trampolína, ale hlavně SKYWALK – malý výběžek na samém vrcholu stezky, který je průhledný ze všech stran a je ve výšce asi 30 metrů. I když bylo náročné přemluvit pár členů výpravy, aby na něj vešli, vystřídali jsme se nakonec skoro všichni. Paní učitelky neměly ani moc čas prohlédnout si ten krásný výhled, protože nás v jednom kuse někde fotily. Myslím si ale, že ty fotky stály rozhodně za to. Když jsme opustili stezku Valašku, tak jsme zamířili do opravené chaty Libušín. Zde jsme se rozdělili do skupinek a dostali jsme pracovní listy. Aby nám práce lépe ubíhala, měli jsme i občerstvení – oplatku Milu a kofolu. Mňam. Na otázky v pracovních listech se nám odpovídalo dobře, protože jsme obdrželi i text, ve kterém jsme odpovědi našli. Když jsme pracovní listy odevzdávali, ocitli jsme se v opraveném Libušíně a oči nám přecházely z té nádhery. Je to opravdu překrásné. Než jsme se vydali na cestu zpátky, zašli jsme se ještě podívat na sochy z písku. Byly již trochu opotřebené – v důsledku počasí v posledních dnech, ale přesto stále obdivuhodné.

Zpáteční cesta byla už taková pohodová. Povíдали jsme si jak mezi sebou, tak s paní učitelkou. Navzájem jsme se předbíhali různými zkratkami, hledali houby atd. Všechno to bohužel strašně rychle uteklo, ale to je známka toho, že to byl opravdu vydařený výlet. Do Příboře jsme přijeli ve 4 hodiny a každý zamířil k sobě domů.

I. Netušilová a L. Bilíková, žákyně 7. ročníku

A ještě vyprávění žáků 9. ročníku, kteří navštívili Velké Losiny. První příspěvek napsala dívka, druhý chlapec. Je to zajímavé. Je vždy totéž, když dva dělají totéž? Nakonec myslím, že ano, ale každý po svém.

Nastalo 6 hodin ráno 11. září roku 2020. Žáci 9. ročníků poslušně nastupovali do autobusu. Samozřejmě až na pár výjimek. Počasí nám prálo, tudíž cesta do Velkých Losin byla téměř bezproblémová. Poté, co jsme dorazili na místo, se 9. B vydala

jako první na zámek Velké Losiny. S bagetou a pracovním listem v rukách. Před prohlídkou malebného zámku jsme měli ještě chvíli čas se porozhlédnout kolem s nadějí, že bychom mohli zahlédnout Petrovy kameny. To nám nevyšlo, ale alespoň jsme zahlédli paní učitelky, jak se vrací ze záhadného kopce. Prohlídka zámku trvala pouze hodinu a během prohlídky jsme si vyplnili část pracovního listu. Nejvíce nás v zámku zaujaly prostory, kde proběhlo natáčení filmu Kladiwo na čarodějnice. Další část exkurze nás zavedla do ručních papíren. Tam jsme byli poučeni o tom, jak se papír vyráběl kdysi a jak dnes. Následovala menší pauza na oběd a rozchod. A pak přišla na řadu křížová cesta. Na samém vrcholu výpravy nás čekal další odpočinek, tentokrát s nádherným výhledem. Celý vý-

let byl ukončen návštěvou Pradědovy galerie. Prohlédli jsme si tam dřevěné sochy a také jsme si mohli na některé sednout, či vylézt. Výlet se dle slov žáků a také pedagogického doprovodu skvěle vydařil a určitě se těšíme na další.

A. Klokočníková, žákyně 9. ročníku

Dne 11. září se obě třídy devátých ročníků ZŠ Npor. Loma v Příboře vydaly navštívit krásné město Velké Losiny a jeho památky. Žáci nejprve navštívili zámek s rozlehlými zahradami, vyslechli si povídky o bohaté historii zámku a divili se, čeho jsou lidé schopni ve strachu před čarodějnicemi. Právě tato oblast byla totiž čarodějnickými procesy nechvalně proslavena. Po prohlídce zámku následovala návštěva jedné z posledních fungujících ručních papíren v Česku. Zde si žáci měli možnost prohlédnout dějiny papíru a vývoj do dnešní podoby. K obědu posloužila blízká restaurace. Posilnění dobrým jídlem žáci pokračovali ve výletu výšlapem na Křížový vrch, jehož cestu lemovala křížová cesta v podobě soch vytesaných z pískovce. Odtamtud pokračovali na poslední zastávku, a to Pradědovo muzeum dřevěných soch. Žáci byli udiveni, že ke každé soše byl namluvený komentář v několika světových jazycích. Také je potěšila možnost si na většinu soch sáhnout, nebo si osedlat dřevěné koně v životní velikosti. Zde výlet bohužel končil. Žáci byli rádi, že i v těchto nelehkých časech je prostor vyjet se školou za kulturou. S vírou, že se situace ještě nezhorší, je plánován i další výlet, ale o tom už někdy jindy.

P. Řezníček, žák 9. ročníku

Tak tedy aspoň tato malá ochutnávka našich výletů. Mělo jich být ještě více, ale Opět nás zastavil covid. Doufejme, že na chvíli.

Mgr. Vladislava Strnadová, ZŠ Npor. Loma

ČINNOST KLUBŮ, SPOLKŮ A ORGANIZACÍ

SKAUTI OSLAVILI 100 LET SKAUTINGU V PŘÍBOŘE

Mgr. Patrik Nedoma, vedoucí střediska Junáka v Příboře

O víkendu 25. – 27. září se příbořský městský park proměnil ve skautský tábor. Konaly se totiž oslavy 100. výročí založení prvního skautského oddílu v Příboře. Ty však byly zahájeny již o 14 dní dříve, kdy byla odhalena výstava o historii příbořských skautů. Vernisáž výstavy proběhla v rámci programu EHD

a najdete ji ve výstavních panelech u Kulturního domu. Hlavní část oslav pak proběhla během posledního zářijového víkendu.

Přípravy na akci byly započaty již ve čtvrtek odpoledne, kdy se sešli vedoucí, roveři a rangers a skauti se skautkami a začali vše připravovat. Bylo třeba postavit ukázkový tábor, uklidit

klubovny a připravit v nich výstavu fotek a kronik, vykopat ohniště, zajistit dřevo na slavnostní vatru, začít vařit guláš a tak dále. Nebylo toho málo, ale zvládli jsme to. A to i přes to, že přišlo.

Víkendové oslavy byly zahájeny hned v pátek 25. 9., kdy se konalo tzv. „Skautské rockování“. Pro všechny skauty a skautky, kamarády, rodiče, ale i širokou veřejnost bylo připraveno vystoupení tří kapel. Celý večer zahájila úžasná a v Příboře velmi oblíbená rocková kapela VAR. Na ně navázal známý písničkář Voxel. Jako poslední vystoupila mladá kapela z Kopřivnice Stay on Course. Koncertu navíc okořenilo vystoupení skautek – Klárka, Nelča a Áďa se toho nebály a byly odměněny velkým potleskem. Ten si od přítomných diváků vysloužili i ostatní vystupující a naopak kapely děkovaly divákům za jejich podporu. A měly opravdu za co – celý páteční den proválal déšť. Ten našťastí přestal pár minut před začátkem první kapely a to vydrželo téměř až do konce. Přšet začalo až v půli vystoupení poslední kapely. Ale to téměř nikomu nevadilo – skauti a jejich přátelé to vyřešili důvtipem jim vlastním – donesli si připravené stany a pařili pod nimi! Přeci jenom skaut má být připraven!! I přes nepřízeň počasí navštívilo páteční část oslav okolo 200 lidí.

Sobotní den byl zahájen přesně v 10 hodin slavnostním nástupem. Po odzpívání Junácké hymny, kterou nástup začal, se ujal moderování náš bývalý vedoucí střediska Riki – Martin Žárský. Ten přivítal všechny přítomné a vyjádřil jim dík, že přišli, i když prší. Následovaly proslovy – za středisko jsem promlouval já (Patrik Nedoma) jakožto vedoucí střediska a za město Příbor řekla pár slov paní Busková z odboru kultury. O pár slov se podělil také předseda krajské rady Junáka Vaša – Václav Dobrozemský.

Po prosloveh následoval křest nové publikace o historii skautingu v Příboře. Autorem knihy jsem já. Křest proběhl za přítomnosti tří kmotrů – Ireny Nedomové, Kolumba – Kryštofa Hyvnara a Hopityho – Jana Procházky.

Po křtu jsme si připravili překvapení pro vedoucí, kteří pro naše středisko pracovali v letech minulých – byla jim udělena skautská medaile Moravskoslezského kraje za jejich práci. Jmenovitě

šlo o Petra Žárského, Jiřího Linarta, Marti na Žárského, Vaška Procházku, Hanu Harabišovou, Pavla Žáčka, Janu Pecháčkovou a Tomáše Sedoníka. Tímto překvapením byl zakončen slavnostní nástup a oficiálně zahájen sobotní program oslav.

A co v parku bylo pro návštěvníky připraveno? Pro děti všeho věku si skauti a skautky připravili řadu stanovišť, po jejichž splnění byli všichni obdarováni krásnou odměnou. Holky a kluci si mohli vyzkoušet střelbu z luku, poznávačku věcí podle hmatu, mohli si vyzkoušet jednoduché lanové aktivity nebo zkusit pomocí dalekohledu poznat siluety zvířat. V rukodělkách si mohli vybarvit skautské omalovánky, nebo namalovat vlastní plátěnou tašku. Pro ty starší a rodiče byly během dne připraveny tři zajímavé přednášky. Tou první bylo oblíbené povídání Kryštofa Hyvnara o Ivančeně, následovala zajímavá přednáška o Špicberkách v podání Ondřeje Tuzy a nakonec se o své zážitky z cestování po Iránu podělila Lenka Hrabalová. V podvečer zasadili skauti a skautky společnými silami výroční strom. Skautský jinan dvoulaločný bude stát před skautskou klubovnou.

Na závěr oslav byl připraven pravý skautský táborák. Slavnostní oheň zapalovali 4 zástupci střediska – 4 generace skautů a skautek z Příbora a Lubiny. Oheň síly jsem zapaloval já, oheň pravdy Bětka Stodůlková, oheň krásy Maty Koliba a oheň lásky Radka Krupicová. Po zapálení následoval tradiční kánon Červená se line záře. Šlo o příjemné zakončení oslav, zpívalo se, povídalo a všichni, co se na oslavách podíleli, si konečně mohli oddychnout: Povedlo se!

Oslavy byly zakončeny o týden později Skautskou mší. Tak se konala v neděli 4. 10. v příborském farním kostele Narození Panny Marie.

Tímto bych chtěl poděkovat všem, co se na přípravě oslav podíleli, všem, kteří nás podporovali a jakkoli nám pomohli. Oslavy by se neobešly ani bez finanční a materiální podpory celé řady subjektů. Mezi největší sponzory patří Moravskoslezský kraj, město Příbor, Junák – český skaut a další. Děkujeme!

Fotografoval: Jakub David

ÚSPĚCH HÁJOVSKÝCH MLADÝCH HASIČŮ V MORAVSKOSLEZSKÉM KRAJI

Martin Maléř, člen výboru SH ČMS SDH Hájev

V sobotu 5. září 2020 se za krásného počasí konal v Českém Těšíně XIII. ročník mládežnické soutěže „O pohár starosty KSH Moravskoslezského kraje“. Ve sportovním areálu „Na Frydecké“ se sešlo 15 družstev mladších žáků (ročník narození 2009 – 2014) a 17 družstev starších žáků (ročník narození 2005 – 2008) z 6 okresů Moravskoslezského kraje. Za náš okres se soutěžního klání v obou kategoriích zúčastnila hájovská družstva. Soutěžní disciplíny začaly po prezenci a slavnostním nástupu v 9,00 hodin. Na slavnostním nástupu přivítal hosty, organizační pracovníky, rozhodčí a všechny soutěžící a soutěž zahájil náměstek starosty KSH MSK pan Stanislav Kotrc.

Díky velmi dobré organizaci a přípravě celého areálu probíhalo vše bez problémů a časových skluzů. Soutěžilo se ve dvou disciplínách - v požárním útoku a štafetě 4 x 60 metrů.

Kategorie mladších žáků zahájila soutěžními pokusy na požárním útoku a současně kategorie starších soutěžními pokusy na štafetě 4 x 60 metrů.

Disciplína požárního útoku bývá mezi hasiči označována jako „královská disciplína“. Je to z toho důvodu, že se musí skloubit mnoho faktorů, kterých je zapotřebí, aby se útok vydařil co nejlépe a v co nejkratším čase. Soutěžní družstvo tvoří sedm členů (ve složení chlapců i dívek), jejichž náplň práce je odlišná, ale musí při ní fungovat ideální souhra. Posty se označují podle funkce nebo nástroje, který daný člen obsluhuje, a jsou rozděleny následovně: strojník, savič, koš („košař“), běčka („běčkař“), rozdělovač a dva proudaři, kteří běží k terčům a naplní je.

Druhou soutěžní disciplínou byla štafeta 4 x 60 m s překážkami. Štafeta je složena ze čtyř členů. Každý z členů štafety

zdomlává jeden ze čtyř úseků: přeběhnutí kladiny, zdolání překážky - bariéry, přemístění přenosného hasicího přístroje, zapojení požárních hadic. Po každém úseku si mezi sebou jednotliví členové štafety předávají proudnici, kterou poslední člen (zapojující hadice) dopraví do cíle.

Velmi hezké výkony předváděli všichni soutěžící i přes to, že v letošním roce díky koronaviru byly jejich tréninkové možnosti značně omezeny.

Mladí hasiči z Hájova se v konkurenci družstev z jednotlivých okresů vůbec neztratili. V disciplíně požárního útoku se

umístili na 2. místě a štafetu 4 x 60 m taktéž na 2. místě.

Starší hasiči se v disciplíně požárního útoku umístili na 11. místě a štafetu 4 x 60 m na 3. místě. V jednotlivých soutěžích získávají družstva body za umístění (1. místo = 1 bod, 2. místo = 2 body atd.) a tyto se postupně sčítají.

V kategorii mladších hájovští hasiči měli konečný součet 4 body a tímto si vybojovali krásné celkové 1. místo. Starší hasiči se s celkovým součtem 14 bodů umístili na 8. místě.

Soutěž byla ukončena slavnostním nástupem

a předáním cen, včetně putovního poháru a vítězských medailí.

Za mladší hasiče soutěžili Josef Sýkora, Markéta Maléřová, Anna Kabátová, Marek Svatoš, Tomáš Staněk, Kryštof Matula,

Tereza Jiříková, Elén Hanzelková, Matěj Bílský. Za starší hasiče soutěžili David Kabát, Jakub Kabát, Matěj Maléř, David Jiřík, Martina Kavková, Andrea Šrámková, Hana Moštková, Katka Moštková, Veronika Plandorová. Veliké poděkování patří samozřejmě všem soutěžícím za jejich výkony. Všichni šli do soutěže s plným nasazením, odhodláním a samozřejmě touhou po vítězství. Věříme, že naše mládež bude i nadále pokračovat v trénincích a mladí hasiči budou mít takové skvělé výsledky, jaké předvedli na letošních soutěžích. Děkujeme trenérům, rodičům, známým, příznivcům mládežnického požárního sportu a sponzorům za podporu. Také děkujeme městu Příboru, Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR, Moravskoslezskému kraji za finanční výpomoc formou grantu. DÍKY MOC! Hodně štěstí v dalších soutěžích.

Foto: Martin Maléř

JANÁČKOVY CHODNÍČKY 2020

Vladimír Bílský, KČT Příbor

19. září pořádali příborští turisté pochod okolím Příbora a Hukvald. Pořádali již 44. ročník Janáčkových chodníčků, a to nejen pro své členy, ale i pro ostatní občany města a širokého okolí. Letošnímu ročníku počasí přálo více než minulé 4 roky i účast byla o něco větší. Na start pochodu přišlo 72 osob.

Nově jsme připravili i 4km trasu pro malé děti. Trasa vedla přes areál příborského koupaliště, kde byly připraveny zábavné soutěže pro nejmenší. Těch přišlo 7. Za každou ze soutěží děti dostaly nějaký pamlssek. Za poskytnutí zázemí areálu koupaliště pro soutěže děkujeme panu Korčákovi a za finanční podporu tohoto ročníku Janáčkových chodníčků děkujeme městu Příboru.

Pěších túr na 15 km se zúčastnilo 22 osob, z toho 12 jelo autobusem do Chlebovic a odtud pěšky přes Palkovské hůrky a Hukvaldy do Příbora. 25 turistů šlo trasu 25 km a dva vyrazili na 50 km přes Ondřejník. Na kole vyjelo 16 cyklistů. Nejvzdálenější byli dva turisté z Bzence a nejstarší turistka měla 82 let a jela na kole trasu 30 km.

Příští 45. ročník opět plánujeme na třetí zářijovou sobotu a v cíli kromě tradičních párků a účastnických listů bude i tombola.

Tak si přijďte v roce 2021 vyzkoušet některou z plánovaných tras a pobavte se s přáteli.

Těší se na vás Klub českých turistů odboru Příbor.

75 LET OD ZALOŽENÍ 8. STÍHACÍHO LETECKÉHO PLUKU

Jaroslav Janečka, Svaz letců Příbor, z. s.

Po ukončení druhé světové války se ze zahraničního působení vraceli do osvobozeného Československa příslušníci jednotek působících v zahraničí. Z Velké Británie, kde působily čtyři naše perutě - tři stíhací a jedna bombardovací, ze Sovětského Svazu z 1. Letecké smíšené divize, také příslušníci leteckého a pozemního personálu. Z těchto příslušníků pak vzniká do konce roku 1945 i základ našeho poválečného letectva. Na letišti Praha-Kbely tak dne 28. října vzniká 8. stíhací letecký pluk, jehož jádro tvořili příslušníci bývalé letky „B“ dosavadní 313. stíhací perutě.

Za svou existenci byl pluk redislokován na vícero letišť podle toho, jaké úkoly měl plnit. Z tohoto důvodu dostává i hanlivou přezdívku - 8. stěhovací. Během roku 1946 je přemístěn na letiště Brno-Slatina, v říjnu 1950 se vrátil na letiště Praha - Kbely,

v červnu 1951 se přestěhoval na letiště v Mladé, v květnu 1952 do Líní u Plzně a v listopadu 1954 opět na letiště Praha - Kbely. V roce 1958 působí současně na dvou letištích - Kbely a Brno. V říjnu 1959 došlo k redislokaci pluku na letiště v Mošnově, zde působí až do roku 1983, kdy se v rámci generální opravy letiště a na základě dalších skutečností opět stěhuje na letiště Brno-Tuřany. Od března 1990 je novým působištěm Náměšť nad Oslavou, dva měsíce působí v Malackách a v únoru 1991 se vrací zpět do Mošnova, kde je 30. dubna 1991 zrušen.

Na tomto příkladu vidíme, že život příslušníků pluku nebyl nijak lehký. Problém s dojížděním do nových posádek komplikoval rodinný život a bohužel někdy zapříčinil i rozpad rodin. Je třeba podotknout, že v dnešní době, kdy vojáci mají normální

pracovní dobu, to byla v těchto dobách věc zcela nepředstavitelná. Pracovní doba neměla žádné omezení. V období padesátých a počátkem šedesátých let podmínky na letištích připomínaly pro létající i technický personál v mnohém téměř válečné časy. Vzniklá politická situace vyžadovala neustálou bojovou hotovost, a tím nutnost pobytu na letišti, případně doma v takzvané třicetiminutové pohotovosti. Umístění pluku na letiště Mošnov vyžadovalo ubytování velkého počtu lidí. Bylo rozhodnuto o postupné bytové výstavbě v Příboře a Studénce. Výstavbou nových sídlišť se změnil i charakter obou měst. S tím byly spojeny i problémy se zásobováním, školstvím, kulturním vyžitím a zaměstnaností členů rodin. Zvýšila se také hlučnost v okolí letiště, protože se létalo ve dne i v noci. Na rovinu je nutno připomenout, že soužití starousedlíků s nově příchozími mělo také svá úskalí. Ukvapeným rozhodnutím o zrušení leteckých útvarů (druhým útvarem byl 1. dopravní pluk) umístěných na letišti Mošnov má své neblahé důsledky nejen na vlastní letiště, ale i na město Příbor.

Jelikož se jedná o letecký pluk, je třeba se zmínit i o jeho bojové technice – letounech. Původní letouny Spitfire LF Mk. IX E, se kterými přiletěli naši piloti z Velké Británie, byly na konci roku 1947 prodány v rámci výpomoci do Izraele a nahrazeny v Avii upravenými letouny Me-109 pod označením S-199. Tímto typem také končí éra vrtulových letounů a přichází nová proudová technika. Od roku 1951 do 1955 nastává přezbrojování

pluku na nové sovětské proudové podzvukové letouny MiG-15. Tyto letouny byly také licenčně vyráběny v Aero Vodochody (v počtu 3400 ks). Cvičné vrtulové letouny C-2 (původní německá Arada) jsou nahrazeny letouny C-11 (sovětská licence JAK-11 vyráběné v Let Kunovice 707 ks). Znamená to nejen náročný výcvik pilotů a technického personálu, ale i ovládnutí složitého technického vybavení. V roce 1960 přichází další složitá technika - nadzvukové MiG-19S a MiG-19P (typ S byl vyráběn v Aero Vodochody v počtu 103 ks). Rok 1965 znamená další zlom ve vybavení pluku, a to přezbrojování na nový „dvoumachový“ typ MiG-21. U útvaru se používaly různé verze tohoto letounu, a to F, PF, PME, MF, US (typ F byl vyráběn v sovětské licenci v Aero Vodochody v počtu 195 ks). Typy se navzájem lišily konstrukčně, ale dle bojového použití i zbraňovým vybavením. Takováto pestrost vybavení leteckou technikou kladla velké nároky

při přeškolení jak na piloty, tak i na technický personál.

Je nutno připomenout, že zvýšení nároků na letecký personál při používání této nové techniky, hlavně při létání v noci a za ztížených povětrnostních podmínek, mělo vliv na vznik mnoha havárií a katastrof. Následkem toho došlo ke ztrátě nejen letecké techniky, ale od vzniku 8. slp, bohužel, i více jak 20 lidských životů.

Celou historii 8. slp podrobně, včetně bohaté fotogalerie a personálií, popisuje St. Vystavěl v knize „Od 313. stíhací perute až k 4. stíhací letce“.

ČLOVĚK MÍNÍ, PÁN BŮH MĚNÍ... VYDRŽTE TUTO SLOŽITOU DOBU SPOLU S NÁMI A PŘIJĎTE POTÉ OTEVŘÍT MEXIKO! ☺

Mgr. Martin Okáč, člen Sboru BJB v Příboře

Všem Příborákům známá tradiční restaurace Mexiko se z gruntu proměnila, a to na křesťanskou modlitebnu nebo pro lepší porozumění „protestantský kostel“.

Veřejnosti měl být tento prostor znovu otevřen a představen v sobotu 14. listopadu 2020. To však v této složité době není možné... **A tento termín otevření tedy rušíme.**

Nemusí to však tolik vadit... Počkáte na příhodnější dobu spolu s námi a přijdete otevřít Mexiko, až to bude možné?

My se na vás těšíme, PŘIJĎTE...

Kdy bude nový termín otevření? OZNÁMÍME VÁM TO HNED, JAK TO BUDE JEN TROCHU MOŽNÉ.

A jen pro zopakování - **kdo tedy je na Mexiku?** Na Mexiku se schází společenství příborských křesťanů sdružených ve Sboru Bratrské jednoty baptistů (BJB). Tento „sbor“ v Příboře působí již více jak 10 let. Můžete si třeba vybavit akce pro veřejnost, jako je například Velikonoční čtení Bible v knihovně, každoroční květnová Noc kostelů nebo

různé akce pro veřejnost jako je Drakiáda, Mikuláš nebo besedy na různá zajímavá témata.

Kdo jsou baptisté? Jsou to křesťané, protestanté, nepatříme tedy mezi žádnou nebezpečnou sektu. Naším státem jsme uznáni jako křesťanská církev s právem oddávat, mít své kazatele ve věznici, nemocnici či armádě. Teologicky baptisté vyznávají, že jejich hlavním zdrojem víry je Bible a v ní mezi hlavní bod patří evangelium (dobrá zpráva), které představuje život ve víře ve spasitelnou moc ukřižovaného a zmrtvýchvstaleho Ježíše Krista pro každého člověka, který Mu uvěří a chce svůj život změnit. Je kladen důraz na křest, a to křest až v době, kdy je člověk schopen vědomě přijmout svou víru a zodpovědnost za svůj život. Toto také v sobě nese označení baptistů.

Chcete-li se o nás dozvědět více, máte tuto možnost v minulých číslech příborského Měsíčníku, na našem facebookovém profilu <https://www.facebook.com/bjbprigor/> nebo na našich webových stránkách <http://www.bjbprigor.cz/>.

ZPRÁVA O ČINNOSTI FOTOKLUBU PŘÍBOR, Z. S., ZA ROK 2020

Lubomír Jurečka, jednatel Fotoklubu Příbor, z. s.

Fotoklub Příbor, z. s., má v současné době 18 členů. Předsedou je Ing. Vladan Mácha, místopředsedou Libor Buzek, jednatelem je Lubomír Jurečka, členy výboru jsou Alena Pončová a Petr Lenart.

Fotoklub Příbor, z. s., se letos zúčastnil 62. ročníku soutěže Vysočina. Této celostátní soutěže s názvem Mapový okruh VYSOČINA se účastnilo 16 fotoklubů z celé republiky: BlaFo Blatná, KDÚ Trutnov, NADRAKA Trutnov, ART FOTO Vysočina, ART Gollegium Frýdek-Místek, KFK Brumov-Bylnice, Fotoklub Besedy Otrokovice, Fotoklub Hlinečan Hlinsko, Fotoklub Litovel, Fotoklub Zruč nad Sázavou, Fotoklub COVERT ART Vlašim, Horácký Fotoklub Jihlava, Fotostředisko Havlíčkův Brod, Fotoklub

Znojmo, Fotoskupina Fokus Jindřichův Hradec a náš Fotoklub Příbor, z. s.

V letošním ročníku 2019 – 2020 Fotoklub Příbor, z. s., získal 2. místo, což je velice krásné umístění. Ale vyhráli jsme i 1. místo v jednotlivcích – Milan Vícha dostal 97 bodů a s dalšími fotografiemi s 92 body obsadil celkově 6. místo. Z dalších našich zástupců získali 9. a 11. místo Janka Burgetová a 30. místo Miroslav Kardačinský. Fotografové zaslali do soutěže celkem 255 fotografií. Umístění našich členů jsou tedy skvělá!! Je to super ukončení letošní soutěže, ale i zviditelnění města Příbora v rámci celé České republiky. Samozřejmě, že musíme poděkovat i městským zastupitelům, kteří nám poskytují finanční podporu, abychom se mohli různých soutěží účastnit.

SPORTOVNÍ ŽIVOT

SHRNUTÍ TENISOVÉ SEZÓNY 2020 V NAŠEM MĚSTĚ

Ing. Vladimír Těšlík, předseda TK Příbor

Je přelom října a listopadu, a to je doba, kdy definitivně končí letní tenisová sezóna na venkovních tenisových kurtech. Je to dáno jak zkracováním dne, tak hlavně počasím, které se neslučuje s hraním tenisu na tenisových kurtech, protože je vlhko, povrch kurtů je mokrá a je chladno. Definitivní konec bude v okamžiku, kdy přijdou mrazy a znehodnotí antukový povrch sportoviště. Tenisové kurty v nejbližších dnech členové tenisového klubu zazimují a přenesou svou činnost do tělocvičen a hal.

Jak se tedy vyvíjela letošní sezóna pro naše členy.

V zimních měsících (leden, únor a první třetina měsíce března) hráči využívali pro svou sportovní činnost jednak

tělocvičnu Tělovýchovné jednoty Příbor, z. s., to pro nejmladší a začínající členy našeho klubu (mládež tam trénovali Jan Štrbavý a Marcel Křiške), jednak tenisové haly v okolí, hlavně však halu v Kopřivnici. Od poloviny března, kdy vedení klubu společně se členy pomalu končilo činnost v halách a začalo se připravovat na letní sezónu na antukových kurtech Tenisového klubu Příbor, z. s., zpočátku ochromil činnost, následně ji však výrazně ovlivnil výskyt Covidu 19. Až po nějaké době bylo umožněno přistoupit k pracem na zprovoznování tenisových kurtů a jejich přípravě na hraní. Práce však šla velmi pomalu, protože veškerá činnost mohla být vykonávána jen v malých skupinkách osob. O zahájení prací se maximální měrou zasloužili Ing. Jiří Veleba a Ing. Martin Poledník, následování pak byli i ostatními členy klubu.

Sportovní činnost na kurtech byla povolena až po vydání Usnesení vlády ČR č. 395 ze dne 6. dubna 2020. Pro veškerou činnost na sportovišti i mimo ně platila určitá omezení, ale dalo se hrát.

Všechny pravidelné soutěže však byly až do konce května zrušeny. Ty následně zorganizoval Český tenisový svaz ve zkrácené formě. Naše družstvo dospělých startovalo v Oblastní soutěži. V té odehrálo tři zápasy vylučovacím způsobem a obsadilo šesté místo z osmi startujících. Nejvíce bodů dosáhli Ing. Martin Poledník a Denis Neuwirth. Soutěže méněpočetných družstev jak v kategorii mužů, tak i žen, ve kterých jsme startovali, nebyly ani k dnešnímu dni dokončeny.

Družstvo před zápasem s Hukvaldy

Na našich tenisových kurtech jsme v prázdninových měsících zorganizovali v rámci Českého tenisového svazu dva turnaje kategorie „C registrovaných dospělých hráčů“. První zorganizoval Ing. Veleba. Uskutečnil se ve dnech 18.-20. 7. 2020 a zúčastnilo se jej 30 hráčů ve dvouhře a 28 hráčů ve čtyřhře. Ve dnech 29.-31. 8. 2020 proběhl pod vedením Ing. Poledníka druhý turnaj. Zúčastnilo se jej celkem 22 hráčů z moravských klubů. Obě akce měly vysokou sportovní a společenskou úroveň. K vidění byl velmi pěkný tenis.

V průběhu léta jsme pro členy klubu, a to jak rekreační, tak i registrované, zorganizovali celkem pět klubových turnajů, na kterých si členové vzájemně poměřili své tenisové umění. Během léta v porovnání s minulými roky poměrně často přišlo, což narušovalo činnost hráčů, ale i tak si každý, kdo měl zájem, zahrál dostatečně.

Celé léto byly, tak jako každoročně, tenisové kurty k dispozici pro hraní příborské veřejnosti. Kapacity na hraní bylo více než zájmu sportovců, ale s tím je asi nutno počítat. Zvláště, když možností rekreačního sportu a rozptýlení pro

Družstvo před zápasem v Odrách 2020

mladou generaci stále přibývá. Závěrem je nutno připomenout, že na tom, že máme v Příboře jak pro členy klubu, tak i pro veřejnost dobré sportoviště, je nutno poděkovat sponzorům, přispěvatelům a hlavně městu Příboru. Všichni ti se se svými příspěvky podílejí na údržbě tenisového areálu a také na činnosti tenisového klubu.

ZAHRADY V Tanci

Bc. Jan Tyllich, DiS., Taneční studio HMDance

23. 8. se uskutečnil taneční podvečer v piaristických zahradách, který byl podpořen grantem z rozpočtu města Příbora. Díky tomu jsme si mohli společně s páry zatancovat tance jive a tango. Tyto tance v jednoduchých sestavách učili lektoři tanečního studia HMDance krok po kroku celkem 12 párů, které do zahrad zavítaly. Vstupné bylo dobrovolné, přichodzí si mohli dát míchaný nápoj, naučit se jednoduché sestavy nebo příjemně posedět a zaposlouchat se do kapely Galia's Brothers, která podvečerem provázela. V programu nechybělo sólové taneční vystoupení členek taneční skupiny LDance Viktorie Černé a Nikky Vany.

Děkujeme všem, kteří do zahrad přišli, a těšíme se opět příští rok!

PŘEDSTAVUJI VÁM...

PAVLA JUŘENU

Stav: ženatý

Děti: vychoval 2 děti, má 4 vnoučata, 1 pravnučku

Dosažené vzdělání: střední odborné

Povolání: kovář, podkovář

Koníčky: kovářina, příroda, zahrada

V Příboře žije od narození, od r. 1947.

Pana Pavla Juřeny jsem si všimla před mnoha lety. Netušila jsem, kdo to je. Šel proti mně statný pěkný muž s ještě hezčí ženou s velkýma očima. Tak nějak spolu ladili. Slušelo jim to. Pak jsem je potkávala na koncertech. To už jsem věděla, že je to příbořský pan kovář. Letos Pavlu Juřenovi Zastupitelstvo města Příbora udělilo Cenu obce. I to byl důvod zajít za ním do kovárny. Má ji luxusní, vymazlenou, viděli jste v LTV a ještě uvidíte. To byl také důvod posadit se pod pergolu mezi květiny, o které pečuje paní Bohuška, a popovídat si jen tak o životě. A že to bylo povídání zajímavé, to mi věřte. Tak začínáme...

1. Které dobré vlastnosti jste zdědil po svých rodičích?

Dovolím si říct, že pracovitost. Mí rodiče byli zemědělci. Byla to moc těžká práce. Nejhorší byla žniva. Nemlátilo se sice cepy, mlátilo se na mlátičkách, ale toho prachu, potu - doslova z nás lila krvavý pot. Vždycky po výmlatech jsem se těšil, jak skočím do Lubiny!

2. Vaše nejoblíbenější činnost.

Moc času nebylo, ale v mládí jsem rád hrál fotbal. V učení jsem se s obrovským zájmem učil kovat koně, což u každého uče nebylo (vidím šibalský pohled, první, ale během našeho povídání neposlední). Měl jsem rád i své povolání. Když jsem dostal v 27 letech první příležitost udělat práci uměleckého charakteru, tak jsem se do toho pustil

se zapálením. Páter Jan Vdoleček tehdy chtěl hezkou mříž do farního kostela, aby se mohlo větrat. Mříž dodnes zdobí i slouží. Jsem rád! Od té doby jsem udělal hodně uměleckých věcí - větších i drobnějších. A další koníček? Máme velkou zahradu - ta radost z práce! A že jí tam na 3000 m² je! Bývaly časy, kdy jsem ve 4 hodiny ráno - před prací - šel kosit trávu. Když voňavé seno přijde k užítku, je to radost. Na zahradě a v přírodě jsem moc rád. Ještě mě baví být k dispozici babičce, aby nebyla na vše sama. Uvařím, no ale mááálo (postupně se usmívá, na konci věty se už směje od ucha k uchu, tak nevím).

3. Nejoblíbenější kniha, film, hudba.

V mládí jsem četl hodně, hlavně cestopisy. Teď ne. Ale titulky v novinách - ty čtu, to ano (směje se společně - shodneme se - ono to někdy fakt stačí). Filmy mám rád ty podle skutečných událostí. Hudba? Tak to je taky koníček! Kromě tvrdého metalu, techna mám rád vše. A co miluji, jsou 60. léta. Mám je spojené s mládem, s tanečky, s nedělními čaji o páté Za Vodou, v létě se tancovalo venku. Hrávali Pukovci. Zdena Pukovec vždycky něco stáhnul z rádia a zaranžoval. To bylo! Měl taneční hudbu pod palcem. Hrál písničky od Presleyho, Beatles. Neopakovatelné (pan Juřena září jako sluníčko). V Praze byl Jiří Štáidl a u nás v Příboře Zdeněk Pukovec. Při takovém tanci jsem poprvé uviděl svou manželku.

Následuje pěkné vyprávění o krásné slečně Bohušce z Prchalova, vyprávění romantické, hřejivé. Pan Juřena si přesně pamatuje 28. leden 1967, kdy - jak řekl - se šíleně zamiloval. Nikdy dřív, ani potom nic podobného nezažil! A kdybyste slyšeli to, co já?! Jako z románu, možná i z červené knihovny. Skončilo to totiž dobře - Bohuška a Pavel se vzali. Léta plynou a oni jsou přes všechno, co život přináší, spolu.

4. Čím jste chtěl být jako dítě?

Neměl jsem žádné představy, třeba kosmonaut, popelář, to ne. Bavilo mě něco vytvářet, něco dělat z kovu, ze dřeva. Ve škole v dílnách jsem vynikal nad všechny. Nepřeháním, oproti prospěchu, tam to bylo slabší (úsmev). Chtěl jsem prostě být řemeslníkem od dětství. A jsem kovářem. Sen jsem si splnil.

5. Měl jste v dětství svůj vzor?

Měl (delší pomlka, oči sklopené dolů), mého o 15 let staršího bratra Oldřicha. Byl vynikající šikovný řemeslník, chytrý. Spoustu věcí mě naučil! Později jsem měl vzor svého tchána Bohumila Sklenovského z Prchalova. Opravdu výjimečný člověk. Takových lidí se moc nerodí. Jeden z tisíců. Co ten člověk udělal pro obec, neuvěřitelné. Jen jeden příklad vám řeknu: na Prchalově bylo málo vody, studny vysychaly, pro dobytek vozili vodu z Lubiny. A pan Sklenovský? Odstranil problém. V 50. letech dotáhl vodu na Prchalov z příbořského vodojemu. Musel všechno vylítat na úřadech, házeli mu klacky pod nohy, že to nejde. A ono to šlo. Na stavbě vodovodu se dokonce podílel i fyzicky. Byl to takový prchalovský cimbur. Měl obrovskou sílu a uměl všechno. Pokládal i roury. Samozřejmě, že mu pomáhali. Ale fakt byl výjimečný. Je pro mě vzorem dodnes. U leccího si říkám - děda by to udělal tak a tak, tak to udělám taky tak (v hlasu slyším nadšení). Pro blaho obce udělal hodně. Kdybych vám to vyprávěl, seděli bychom tu do večera (a bylo ráno).

6. Co Vás přivedlo k Vašemu povolání?

Když jsem vycházel ze školy, tak u syna zemědělců byla povinnost jít

na zemědělství. Šel jsem na školu do Bartošovic. Ale nic nového jsem se neučil. Všechno jsem znal ze statku. Po roce jsem se rozhodl to změnit. Přihlásil jsem se na technickou zemědělskou školu do Žiliny. Nepřijali mě. Měl jsem ale celoživotního kamaráda Jendu Němce, učil se kovářem. Dal jsem si tedy přihlášku na kováře. A i když mě dodatečně na školu přijali, ředitel mě přemlouval, nepovolil jsem. Budu kovářem, řekl jsem. Na učilišti jsem vynikal, měl jsem stále vyznamenání. Trefil jsem se. Zamyslel se - manželka sice říká: byl jsi mezi slepými jednookým králem, já na to: nevěřím, že tam bylo 120 slepých kluků (**smích**). No ale já fakt patřil k nejlepším.

7. Jaké jsou Vaše vazby na Příbor?

Dlouholeté. Kořeny Juřenů sahají do 18. století. Babička byla Sklenovská, a vzal jsem si Sklenovskou (**smějeme se oba**), rod Sklenovských sahá ještě dál. Mí předkové chodili po náměstí, uličkami pod kostelem - tam jako děcka skotačili, lumpačili (**je vidět, že ta představa pana Juřenu těší**). Často na to myslím, když tudy jdu.

8. Které místo ve městě máte nejraději?

Nejkrásnější kout v Příboře je místo, kde jsem vyrůstal - směr Nivy. Rodiče tam měli statek. Postavil ho otec. Dnes stojí. A pak tady, kde teď bydlíme, se mi žije nádherně. (**Sedíme venku. Listí usedá na dvůr z oblázků typických pro starý Příbor.**) Nastěhovali jsme se tu v roce 1972- do domu s plynem! Vedle škola, obchod, Letka - repre objekt, chodívali jsme tam na taneční večery, i na to pivo, lékaři blízko, na náměstí kousek a to ticho, neuvěřitelný klid. Je to tu úžasné! Slyšíme i dětské hlasy, to je radost. O prázdninách nám jejich štěbetání schází (**vedle je družina**

a škola Gaudi). Jinak mně se líbí v Příboře všude. Nedovedu si představit žít jinde. Naše město je skvost.

9. Co se Vám ve městě nelíbí?

Že Kulturní dům je bez restaurace. Před rekonstrukcí se šlo po koncertě do kavárny popovídat si o zážitcích. Dnes nemůžeme. A ještě jedna věc. Nejde mi dohromady náš MiG a českoslovenští letci bojující v Anglii. Nemám nic proti MiGu, protože tady byli letci, ale na památníku jsou uvedeni letci z celého kraje a ti fakt létali na něčem jiném. Navíc MiG je ruský stroj, víme dobře, jak bylo zacházeno v 50. letech s letci působícími v Anglii. Jinak MiG, ať je tam, kde je, je to vkusně udělané, ale ta spojitost...?

10. Co zajímavé zážitky?

Jako školák jsem chodil do pěveckého sboru. Vedl ho pan učitel Ludvík Štěpán. V rámci soutěže tvořivosti jsme se dostali do Bratislavy a skončili jsme druzí! To byl zážitek, na který nezapomenu do smrti - zpívat s takovým sborem a vidět Dunaj, Dunaj oproti Lubině. Pak jsem se účastnil 2. celostátní spartakiády. Dnes se na to někteří dívají opovržlivě, ale šest z Jičínské školy nás cvičilo na Strahově, nádherný zážitek! Nezapomenu ani na mistrovství podkovářů v Kladrubech nad Labem v roce 1986. Zvítězil jsem. Také narození dětí, vnoučat, to byly zážitky!!! (**Tady mě napadlo - život má člověk takový, jak se k němu staví.**)

11. Váš dosavadní největší úspěch?

To asi nedokážu odpovědět (**pan Juřena váhá, ale jen vteřinku, a hned vyhrkne**) - že jsem zvládl život. Co víc mohu říct?

12. Co osobní životní prohra?

Nešlo vše hladce a bez problémů, i velkých. (**Vidím v očích slzy, hlas ztichl.**)

Ale to vše byla příprava na nejtěžší zkoušku, kdy jsme po smrti dcery převzali s manželkou zodpovědnost za výchovu dvou malých nemocných vnuků. A zase výhra! Jsou z nich dva dospělí samostatní muži. Pán Bůh mne má rád, proto mi naložil a pomohl mi společně se ženou vše zvládnout! (**O této životní zkoušce si vyprávíme ještě dlouho. Péče o vnuky znamenala návštěvy lékařů, zajištění domácí pohody, později třídní schůzky. Ale zase - manželé neměli čas na bolístky. Museli se vžít do lidí o generaci mladší. Dnes má jeden vnuk maturitu, pracuje v oboru. Druhý studuje matematiku na vysoké škole a konzervatoř.**)

13. Kdybyste se narodil podruhé, chtěl byste dělat něco jiného? Být někým jiným?

Ne! (**říká rázně a jasně**)

14. Chcete čtenářům Měsíčníku něco vzkázat?

Chci. Při osvobozování Příbora už 4. května 1945 byl zabit dělostřeleckým granátem můj nejstarší bratr Jenda. Byla to v naší rodině obrovská tragédie, můj otec toho byl svědkem. Vyprávěl o tom. A tak si často říkám, važme si toho, že žijeme v míru. Ne každý na světě to dnes může říct. Válka je utrpení pro všechny.

Končíme vážně, zadumaně. V tom za námi cvaknou dveře, pan Juřena koukne, vidí ženu a říká vesele „babičko, kafičko!“ Blížila se totiž desátá hodina, a to pro manžele znamená den co den dopolední siestu. Tentokrát jsem si kávu dala s nimi. Moc ráda. Kdybych nemusela odejít, tak tam snad sedím dodnes. Tak krásně pan Juřena povídal. Cítila jsem z něj lásku k práci, lásku k ženě, vnoučatům, celé rodině i k Bohu. Děkuji, milí Juřenovi.

Irena Nedomová

HISTORICKÉ HORIZONTY

VZPOMÍNKY NA FRANTIŠKA POCHYLU MLADŠÍHO (ČÁST 2.)

Jiří Šajer

Když jsem byl malý, bydlel jsem spolu s rodiči a mladším bratrem v domě, který ve Frýdlantě nad Ostravicí nechal postavit strýc František. Bydlel tam spolu s námi a se svou manželkou Ludmilou. Vlastní děti neměli. Měl velkou

spoustu přátel, kteří ho často chodili navštěvovat. Patřil mezi ně i další příbořský rodák Václav Michalík (<http://www.legie100.com/krev-legionare/62129/>).

A takhle oba vypadali v roce 1919:

Usolgo 10/XI 1919

Na následující fotografii vzpomínají na své společné zážitky z první světové války na magistrále v Rusku. Já se tam krčím v koutku vedle nich a naslouchám. Tentokrát o tom, jak se strejda Frantík dostal do zajetí.

„Byla středa 19. července 1916. Děla a pušky umlkly. Cestou od Berestečka ujížděly těžké automobily, ujížděl train i děla. Rusové je našli u Berestečka a artilerie je přinutila ustoupit. Vyfasovali jsme tabák a patrony. Jednotlivé regimenty se počaly rozcházet do zákopu. Před polednem jsme dostali poštu. Mokrošovi psali z domu, že Haladěj padl. Všechny nás to zarazilo. Jaký osud potká nás? Hoch měl to již odbyto. Kulendík a Litner prý se octli v zajetí. Odpoledne ve dvě hodiny jsme vyrazili k zákopům. Cestou bylo dusné vedro. Ve vsi Smolavě jsme rastovali. Byli jsme věkování. Setkal jsem se tam s Handinchovým. Byl zasypán granátem a teď doufal, že pojede do ‚Hinterlandu‘. Závídel jsem mu. Nechal jsem pozdravit naše a známé, kdyby se s nimi setkal. V zákopech prý bylo k nevydržení. Říkal, že prý málokdo z nás z toho vyjde zdrav. Tím nás přivedl do ‚báječné‘ nálady. Též s Kozarem, Panáčkem a Starkem jsme se setkali. Rozloučili jsme se. Blízko vesnice i do vesnice dopadaly granáty. Byli jsme rozděleni ke kompaniím. Třetí a šestá byla v rezervě. Přihlásil jsem se k páté. Byla v první linii. Po kávě v osm hodin, když se již trochu šerilo, protože obloha byla celá zatažena hustými mraky, jsme vyšli k zákopům. Pochod lesem v rozjeté, blátivé cestě nás děsně unavoval a zdržoval. Před lesem se právě zakopávala naše baterie. Asi v devět hodin jsme došli k regimentu. Uprostřed lesa byla malá chaloupka, slabě osvětlena a uvnitř si hověli na pohovkách naši páni oficiři. Spustili jsme se unaveni do mokré trávy u cesty. Vyšel oberst. Pozdravil nás, přivítal: „V těžké době nachází se regiment, připravte se na dlouhý strádání a utrpení, ale doufejte přece, že všechno se třeba v krátké době k dobrému obrátí.“ Nuže, doufali jsme. Naposled jsem stiskl kamarádům pravici, přál štěstí, připomněl, aby nezapomněli oznámit domů, kdyby se mi něco přihodilo (adresy jsme si napsali dříve – ještě v Dernově) a pustil jsem se za svým průvodčím k páté kompanii. Šel se mnou frajtr Čádr, Filip, Chrápek, Goj a ještě několik jiných. Došli jsme k šesté kompanii. Ti od šesté kompanie, kteří šli s námi, zůstali zde v rezervě. My šli dále. Lajtnant Herummel šel s námi až k bataillonu, kdež zůstal. Každou chvíli jsme museli padnout k zemi, aby nás Rusové neviděli, protože rakety občas osvětlovaly krajinu. Tu a tam práskl výstřel a kulka hvízdla vzduchem. Posti bděli. Do zákopů jsme došli v půl jedenácté. Všude bylo plno vody a bláta. Náš regiment zde před několika dny vystřídal Maďary. Byl jsem přidělen se svými známými k páté četě. Četař byl nějaký ‚Slezák‘. Ačkoliv jsme byli unaveni a toužili po odpočinku, museli jsme nařezat sto cihel z trávy před zákopy u bažiny a museli jsme je pak uložit do zákopů. Ačkoliv jsem měl dávat pozor, aby mne Rusové nesebrali i s chlapy (Rusové byli před námi na 300 verst), přece jsem ve stoje skoro spal. Probudil mě hlas Ládi Lofflmanového. Pozval mě na ráno do svého ‚dekunku‘. Po práci jsme si šli každý někde odpočinout. Byla tichá mračivá noc. Schýlilo se k dešti. Lehl jsem si na stupeň pod Péluchův celt a snažil jsem se usnout. Pelucha byl z Rychaltic. Začalo pršet a zima chvěla celým mým tělem. Šaty jsem měl úplně promočeny. Usnul jsem přece. Ráno mě probudila silná kanonáda. Rusové stříleli jako zběsilí. Na jeden náš výstřel odpověděli čtyřmi. Stříleli na artilérii. Šel jsem k Lofflmanovi. Vykládali jsme si, vzpomínali na domov, na koupání na splavu a tak dále. Napsal jsem lístky a deník. Za chvíli začaly nad námi praskat šrapnely. Rusové se zastřelovali. Chvilí bylo ticho. A pak rána na ránu, jako v Božím soudě, granáty dopadaly těžce k zemi a zem se jen chvěla. Zpočátku každá rána mnou trhla, ale pak již jsem klidně psal a nevnímal si pekelného hluku. Láďa se chystal spát. Musel jsem jít ven. Neměli jsme tam pro dva místo.

Venku nebylo žádné díry, kde bych mohl vlézt. Lehl jsem si na svůj stupeň pod celt a poslouchal. Ruská děla bez přestání houkala. Jen slabě bylo slyšet naše - štěkot tureckých baterek. Vojáci přebíhali z jednoho konce zákopu na druhý. Od sousední osmé kompanie bylo několik raněno. Za chvíli jsem usnul. Předpokládal jsem, že mě Pělucha vzbudí, kdyby něco bylo. Stál vedle jako post. Probudil jsem se pozdě odpoledne. Střelba v malých přestávkách zuřila dál. Večer jsem dostal službu od devíti do půlnoci. Napravo od nás u Peremylu bylo slyšet skoro celé odpoledne rachot pušek. Občas jsme vypustili raketu. Naproti bylo ve vesnici Lípě ticho. Nalevo tu a tam padl výstřel. Po službě jsem šel spát do dekunku, který si udělala nějaká patrouille. O půl třetí ráno (byl pátek 21. července) jsem byl probuzen. Byl alarm. Rychle jsem si vzal „rustung“ na sebe, pušku a běžel k svému osmému švarmu. Oberlejtant řekl, že první bataillon byl poražen a třináctý regiment, že byl vzat do zajetí. Nalevo bylo slyšet tu a tam výstřel. Za chvíli začaly rachotit strojní pušky. Ruská děla umlkla a najednou mocné „urá, urá...“ otráslu vzduchem. Rusové útočili nalevo od nás, proti osmé kompanii. Rusové postavili v noci most přes bažinu a teď se přepravovali v hustých masách na naši stranu. Hluk zleva se blížil, očekávali jsme ruský útok. V tom začaly kulky svištět zezadu, zprava. Byl nařízen ústup - jenž se proměnil v útěk. Tu a tam někdo padl. Ruská děla začala zas hučet. Šrapněly a granáty začaly praskat. U úkrytů šesté kompanie jsme se shromáždili a ve „švarmlinii“ jsme táhli obsadit kraj lesa, v němž bylo regiment komando. Pak naše a šestá kompanie měly jít zpět až na návrší před námi a zdržet Rusy. Zůstal jsem v lesíku. Sotva naše „švarmlinie“ dosáhla vrchu, byla přivítána palbou z pušek. Kulky jen svištěly a praskaly nad hlavou v korunách stromů. Ustoupili. Z lesa vyrazila ruská patrouille, za ní několik vojáků, byli jsme obklíčeni. Odhodili jsme pušky a v houfu jsme kráčeli zpět k zákopům a bažině. Za lesíkem utíkala k Smolavě baterie, jež se devatenáctého července večer zakopávala, když jsme šli kolem. Dělostřelci po chvíli odvázáli koně a na nich ujížděli dále. Náboje a děla nechali stát. Cestou k bažině jsme tu a tam viděli raněného vojáka ruského nebo rakouského, kterak jej obvazuje ruský saniterák. Občas jsme přišli na mrtvého. Most přes bažinu zřídili si Rusové tím, že na voskované pytle naplněné vzduchem a svázané vespolek položili desky. Rovněž na bahno položili kousky desek a přechod byl umožněn. Vpravo vlevo jsme viděli vytrěštěné pohledy mrtvých Rusů. Až do vesnice Lípy nás doprovázely naše šrapněly. Ze stodol bylo slyšet mručení a sténání raněných, kteří tam byli doneseni. Za vesnicí nás spočítali a po malém odpočinku jsme kráčeli dále. V nejbližší dědině jsme dohnali transport zajatých (Adamec, Havránek, Tomeček, Harabiš a Chrápek, kterého jsme s Filipem hledali už v lese. Mokroš a Panáček prý při útoku padli. Honzík, jenž byl na čele raněných, tvrdil, že je viděl skácet se k zemi. Od naší kompanie chyběl Kuba, Gruška, a Čádr, jenž prý byl raněn do nohy. Šli jsme dále. Na návrších stála ruská rezervní děla. Potkávali

jsem povozy vezoucí potravu a náboje. Prázdné dvoukolé vozíky jely pro raněné. Pole vůkol byla zdeptaná, úroda byla zničena. Šli jsme celé odpoledne a celou noc. Pršelo, bláto se lepilo na boty. Únavou jsme usínali za pochodu, padali do starých zákopů. Když se zůstalo stát, spustil se každý do mokré trávy a hned spal. V sobotu o půl čtvrté ráno jsme došli do Smordvy. Ovšem po dlouhém bloudění po kolena ve vodě. Vlezli jsme do stodol a spali až do osmi hodin. Po polévce a čaji jsme šli dál. Pršelo, bylo plno bláta. V Dubně nás vrazili do sklepu staré citadely. Byl to vlhký a studený byt, ale spalo se nám po dlouhé únavě dobře. V neděli ráno jsme šli k menáži. Setkal jsem se se Spáčilem, Janošem. Po menáži jsme se brali k Rovnu. V Dubně jsme platili za čtyři až šest buchet dvě koruny. Odpoledne došli jsme do Moldavy, české vesnice. Na návsi nás vítaly svátečně oděné holky do Ruska. Ve Varkovičích jsme si ve stodole podestlali trávou a uložili se ku spánku. Dříve však jsem si změnil deset korun za tři ruble. V pondělí jsme po jídle a vyfasování chleba (pět lidí jeden pecen), cukru (tři kostky) a čaje vyšli o půl druhé na náměstí městečka na trh. Mluvili jsme s českým vojákem. Za jeden a půl hodiny jsme došli na tvrdou zemskou cestu. Zbývalo 21 verst. Okolí bylo pěkné, českými vystěhovalci obydlené. Kolem byly lány zrajícího obilí a lesy chmelových tyček. Po dlouhých deštích se obloha vyjasnila. Zpěv českých žneček nám připomínal náš domov, od kterého jsme se vzdalovali na dlouhou dobu. Po několika rastech jsme se v šest hodin blížili k Rovnu. Byly tam dlážděné ulice a kasárna. Právě se chystala marškompanie odejet do pole. Na nádražním dvoře jsme si lehli na holou zem ke spánku. Byla hvězdnatá noc. Srpek měsíce slabě ozařoval nádvoří. Ve vzpomínkách jsem dlél doma. V úterý po menáži a vyfasování chleba, cukru a čaje jsme šli k nádraží za zpěvu. Přišlo nás čtyřicet do jednoho vozu. Ve dvě hodiny jsme vyjeli. Vůkol byly úrodné kraje a chmelnice hlavně českých hospodářů. Potkávali jsme vlaky s marškompaniemi a s ostatními dráty. Ve středu v noci jsme projeli Kyjevem. Pak následovaly borové lesy a žitná pole skoro celý den. Usnul jsem a probudil jsem se až ve čtvrtek v táboře zajatců v Dárnici. Byly tam řady dřevěných baráků, částečně pod zemí stavěných, vyplňovaly prostor u borového lesíka. Mezi baráky byly borovice. Setkal jsem se tam se Smolíkem, Krutílkem, Mužným, Dobšem. Též pan učitel Červinka tam byl, ale nesetkal jsem se s ním. Celý den jsme seděli ve vlaku. Odpoledne nás prohlíželi a odebírali různé věci (nože, břitvy, zápisky atd.). Po lékařské prohlídce jsme šli do baráku vyhrazeného pro jednoročáky. Odtud nás Rusové vyhnali nagajkami a klacky nosit dříví. Odnal jsem jednu a utekl, protože Rus do nás surově mlátil. Asi v sedm hodin nás jednoročáky shromáždili, „naložili“ do vozů. Měli jsme jet do Pensy.“

Poznámka: Některé názvy v článku jsou psány tak, jak byly uvedeny v deníku Františka Pochyly, a liší se od dnešního pravopisu.

HISTORIE SKAUTINGU V PŘÍBOŘE IV

Mgr. Patrik Nedoma, vedoucí střediska Junáka v Příboře

Ve čtvrtém článku o historii příborských skautů a skautek se podíváme na čtvrtou etapu příborského skautingu. Čtvrtá etapa trvá do dnešních dnů. Jedná se o nejdelší období činnosti jak příborských, tak i jiných českých skautů. Ano, opravdu je nejdelším obdobím. Vždyť to první trvalo „jen“ 18 let (1920–1938), druhé 4 roky (1945–1948) a třetí pou-

hé 3 roky (1968–1970). Nyní se scházíme bezmála již 31 let. V tomto článku se podíváme na první část této etapy, která mapuje období mezi lety 1989 až 2007.

Etapa čtvrtá (1989 – ***)

První zmínka o čtvrtém obnovení činnosti Junáka v Příboře je datována 5. 12. 1989, kdy Bedřich Bílský svolal

první schůzku na obnovení činnosti. Na tuto schůzku přišli B. Bílský, F. Frait, A. Fraitová, E. Rožnovský, Z. Bílská a další. Všichni se s nadšením vrhli do opětovné práce na obnově zdejšího skautského hnutí.

V únoru 1990 se konalo velké Skautské odpoledne v Katolickém domě. Návštěvníkům jsme ukázali střediskové vlajky, pověděli o historii skautingu v Příboře i o činnosti skautů obecně. Následně bylo uskutečněno ještě několik náborových akcí. V půli roku 1990 bylo v příborském středisku registrováno na 413 členů. Na takto velkém počtu měly zásluhu i oddíly z Lubiny, Hájova, Petřvaldu, Lichnova a Albrechtic, tedy oddíly mimo Příbor, které pod toto středisko byly spádově začleněny.

Porevolučním vedením střediska byl, stejně jako v roce 1970, zvolen František Frait, který však záhy na to dne 3. října 1990 umírá. Na jeho místo nastoupil dne 23. října 1990 nově zvolený střediskový vedoucí Emil Rožnovský.

Již v průběhu léta 1990 byly, i přes skromné vybavení a finanční situaci, zorganizovány první letní tábory. Následující doba však rozvoji skautského hnutí přála a euforie z listopadové revoluce roku 1989 skautingu jen pomáhala. Středisko si postupně opatřovalo nové vybavení nutné ke své činnosti a začalo se i s opravami skautského domova. Ten byl příborským junákům vrácen

úbytek členů, který vyvrcholil v roce 2007, kdy mělo naše středisko pouhých 87 členů.

až na konci roku 1993, od konce ledna 1991 ho však skauti měli od města zapůjčený k užívání. Do té doby se skauti a skautky scházeli, kde se dalo, například v Katolickém domě.

V září 1991 se konaly oslavy 70. výročí skautingu v Příboře. Oslavy se původně měly konat již o rok dříve, ale kvůli špatné finanční situaci střediska byly odloženy až na rok 1991. V rámci oslav se konala výstava fotografií, orientační závod trojic, mše či skautský den. Oslavy výročí se konaly i v letech 1995 – 75 let a 2000 – 80 let.

Emil Rožnovský vedl středisko až do roku 1998. Na sněmu byl novým střediskovým vedoucím zvolen Jiří Linart, který svou funkci vykonával až do roku 2007, kdy na jeho místo nastoupil Martin Žárský – Riki.

Postupem času se od příborského střediska odtrhl oddíl v Albrechticích, který vytvořil samostatné středisko, a oddíly v Petřvaldu, na Hájově a v Lichnově přestaly fungovat. To mělo za následek rapidní

*Článek o historii čerpá z publikace
Lubomíra Loukotky: Skauting v Příboře (1920 – 1990),
Příbor 1990 a z publikace L. Loukotky, M. Žárského
a P. Žáčka: Skauting Příbor 1990 – 2010, Příbor 2010*

MĚSTSKÁ KNIHOVNA PŘÍBOR

KNIŽNÍ NOVINKY NA MĚSÍC LISTOPAD

Elena Fialová, Městská knihovna Příbor

Britská spisovatelka **Dreda Say Mitchellová** je autorkou napínavého thrilleru **Pokoj pro hosty**. Hlavní hrdinka Lisa, problémová mladá žena s pohnutou minulostí, si pronajme pokoj v domě, kde bydlí sympatický pár, který jí vlastní. Všechno se zdá být v pořádku, dokud nenajde sebevražděný vzkaz. Je rozhodnutá o člověku, který jí zprávu zanechal, zjistit všechno. A pak se začne dít jedna podivná událost za druhou. Někdo nestojí o to, aby odhalila pravdu.

Cenu Magnesia Litera za prózu obdržela letos spisovatelka **Pavla Horáková** s titulem **Teorie podivnosti**. Vypravěčka Ada Sabová, mladá vědkyně z Ústavu mezioborových studií člověka, je v mnohém typickou moderní intelektuálkou, která se pokouší vybalancovat osobní život a kariéru. V obojím už má za sebou leccos, a tak není prosta jistého cynismu, či spíše poučeného, sarkastického vnímání světa, lidí kolem sebe i sebe samé. Na pozadí pátrání po zmizelém synovi své kolegyně zaznamenává kolem sebe zdánlivě nahodilosti, za

nimiž však tuší zákonitost a provázanost. Pro všechny tyto jevy hledá zastřešující definici – svou „teorii podivnosti“.

Román **Čas zapomnění** je působivý a neotřelý debut **Sharon Guskinové**. Čtyřletý Noe by chtěl jít domů. Ale domov, který hledá, není ten jejich. Janie žije sama a o otci svého syna ví jen to, že už ho nikdy neuvidí. Roztomilý a bystrý Noe pro ni znamená celý svět, a proto si nad jeho chováním stále víc zoufá. Jak to, že mluví o věcech, které nikdy nezažil? A proč se pořád ptá, kdy přijde ta druhá máma? I přes nedůvěru a strach Janie nakonec vyhledá pomoc doktora Andesona, odborníka na reinkarnaci. A tak se oba jednoho dne ocitnou před dveřmi domu, kde bydlí žena, jejíž malý syn se už čtyři roky pohřešuje.

Okno za okno, manžel za manžela je název nové knihy oblíbené spisovatelky **Aleny Jakoubkové**. Elena je celkem spokojeně vdaná, děti má dospělé a zajištěné, radost jí dělá dvoutletá vnučka. Ví, že její muž během těch třiceti let,

co jsou spolu, občas uklouzl do jiné než manželské postele, ale nějak se s tím vyrovnala. Vždyť se přece vždycky vrátil. Když jí ale manžel najednou oznámí, že se zamiloval a hodlá si svoji mladičkou známost vzít – s ní se potřebuje rychle rozvést – zhroutí se jí svět. Ale jen na chvíli. Rozhodne se totiž pomstít.

Historický román z pera *Hany Whitton* nese název **Poslední Lucemburk**. Ladislav řečený Pohrobek konečně dosedá jak na uherský, tak na český na trůn. Za královské sídelní město si zvolil Prahu a zdálo se, že mu osud konečně přichystal šťastné chvíle – zasnoubení s půvabnou princeznou Magdalenou. To mělo mít hlavně diplomatický význam,

ale mladí lidé se do sebe skutečně zamilovali. V Praze se začala chystat královská svatba, jenže Ladislav zčistajasna podlehl záhadné a rychlé nemoci – a objevilo se podezření, že jde o královraždu...

Román **Pravda lži** irské spisovatelky **Caroline Mitchellové** je skvěle vystavěný psychologický thriller. Detektiv inspektorka Amy Winterová doufá, že půjde ve stopách svého otce – vysoce uznávaného policejního důstojníka. Když jí ale přijde dopis z vězeňské cely Lillian Grimesové, dozvídá se něco, co obrátí její život vzhůru nohama. Lillian, jež je zodpovědná za několik vražd, které se udály před desítkami let, je učiněný ďábel. A Amyina biologická matka.

DANIEL VYDRA A MICHAELA VETEŠKOVÁ PRO ŽÁKY ZŠ

Elena Fialová, Městská knihovna Příbor

Začátkem října se - jako každý rok - zapojila Městská knihovna Příbor do celostátní akce Týden knihoven 2020. Cestopis Z Olomouce do Maroka s Markem Sovou už kvůli hygienickým opatřením v knihovně neproběhl a bude domluven náhradní termín. Akce pro žáky základních škol se však ještě za zvýšených hygienických opatření přímo ve školách konat mohly.

Ve středu 7. 10. 2020 navštívil žáky šesté třídy ZŠ Npor. Loma komiksový scénárista Daniel Vydra. Na komiksovém workshopu, který si pro šestáky přichystal, je stručně seznámil s komiksem, jeho historií a principy a konkrétním postupem tvorby komiksu. V další části workshopu se děti samy proměnily ve scénáristy, ilustrátory, ale také režiséry a herce.

Rozdělily se do skupin a týmovou práci vytvářely komiks na dané téma.

Rozhlasová novinářka a spisovatelka Michaela Vetešková představila svou práci žákům třetí třídy ZŠ Jičínské ve čtvrtek 8. 10. 2020. Děti se zúčastnily Dílny malého novináře, která je jejím vlastním autorským projektem mediální výchovy pro žáky prvního stupně základních škol. Michaela Vetešková je autorkou vůbec prvního pracovního sešitu mediální výuky - Příručka malého novináře. Pro děti napsala knížky reportážních pohádek – Jak maminka vylezla na strom a Jak maminka vylezla na věž a knížku pohádek pro nejmenší O Picimínkovi a Vlákáčkovi a Velké putování malé slepice. Většinu jejich pohádkových příběhů také převedli dramaturgové Českého rozhlasu do zvukové podoby.

PROGRAM AKCÍ – LISTOPAD 2020

Datum	Název	Čas, místo	Vstupné
11. 11. 2020	Den válečných veteránů	17:00, Pamětní deska před radnicí	-
29. 11.	I. adventní koncert	17:00, piaristický klášter	100 Kč
3. 11. 2020 – 4. 1. 2021	Výstava fotografií: Členové fotoklubu	Galerie piaristického kláštera	-
2. 9. – 12. 1. 2020	Výstava Rok v kraje	Centrum tradičních technologií Příbor Muzeum Novojičínska	30 Kč 15 Kč
Od 7. 6. 2020	Výstava Historie výroby osobního automobilu Tatra v Příboře	Foyer Kulturního domu Příbor	-
Od 12. 9. 2020	Výstava v panelech Sto let skautingu v Příboře	Výstavní panely u Kulturního domu Příbor	

Z důvodu epidemiologické situace a přijímaných opatření se většina kulturních a společenských akcí ruší. Doporučujeme sledovat webové stránky a Facebook města, kde najdete aktuální informace.

INSTITUTE, KROUŽKY A KURZY

Institute / Kroužky / Kurzy	Otevírací doba	Adresa / Kontakt
Centrum tradičních technologií (CETRAT) Příbor	Út–čt: 8:00–12:00 / 13:00–16:00 hod. So: 9:00–17:00 hod.	Adresa: Piaristický klášter, Lidická 50 ☎ 556 725 191
Rodný dům Sigmunda Freuda	říjen–březen: Út–ne: 9:00–16:00 hod.	Adresa: Zámečnická 117 Web: www.freudmuseum.cz E-mail: rodnydum@seznam.cz ☎ 556 722 200
Městská knihovna Příbor	PŮJČOVNÍ DOBA Oddělení pro dospělé Po: 8–12, 13–15 hod. Út, čt a pá: 8–12, 14–18 hod. Oddělení pro mládež Po: 13–15 hod. Út a čt: 13–17 hod.	Adresa: Piaristický klášter, Lidická 50 Web: https://pribor.knihovna.info E-mail: knihovna@knihovna-pribor.cz ☎ 556 725 037
Galerie v piaristickém klášteře	viz otevírací doba knihovny, kolonka výše Vernisáže a výstavy fotografií.	Adresa: Piaristický klášter, Lidická 50 ☎ 556 455 444
Turistické informační centrum Příbor	listopad–březen Po–pá: 8:00–12:00 / 12:30–17:00 hod. So: 8:00 – 12:00 Ne: zavřeno	Adresa: Jičínská 54 Web: https://turista.pribor.eu/tic/ E-mail: tic@pribor-mesto.cz ☎ 556 455 444
Kulturní dům Příbor	Institute pořádající kulturní, společenské, zábavné a vzdělávací akce. Poskytuje také pronájmy prostor pro konání akcí.	Adresa: Lidická 560 Web: https://kulturnidum.pribor.eu/ E-mail: spravcekdprbor@seznam.cz ☎ 739 681 287
Piaristický klášter Příbor	Institute pořádající kulturní, společenské, zábavné a vzdělávací akce. Poskytuje také pronájmy prostor pro konání akcí.	Adresa: Lidická 50 Web: https://kulturnidum.pribor.eu/piaristicky-klaster-1/ E-mail: klaster@pribor-mesto.cz ☎ 605 227 756
Měsíčník města Příbora	Uzávěrka prosincového čísla: pátek 18. 11. do 17:00 hod.	Adresa: TIC, Jičínská 54 E-mail: tic@pribor-mesto.cz ☎ 556 455 444
Local TV Příbor	Vysílání - denně ve 4:30, 10:30, 16:30, 22:30 h Pátek - pořad: Stalo se před 20 lety Sobota - pořady z archivu Příbora a Local TV Neděle - zprávy 2020, premiéra	Adresa: Jičínská 12 Web: www.televize-pribor.cz E-mail: televize-pribor@seznam.cz ☎ 776 725 909, 608 738 793
BAV klub Příbor, středisko volného času, s. r. o.	Institute pořádající kulturní, společenské, zábavné a vzdělávací akce.	Adresa: Masarykova 489 E-mail: info@bavklubpribor.cz ☎ 556 723 778, 739 080 862
Luna Příbor, středisko volného času	Institute pořádající kulturní, společenské, zábavné a vzdělávací akce.	Adresa: Dukelská 1346 E-mail: luna@lunapribor.cz ☎ 556 725 029, 732 902 256
Fit centrum Příbor	Po, st, pá: 9:00–12:00 / 13:00–21:00 hod. Út, čt: 13:00–21:00 hod.	Adresa: Štramberská 1361 ☎ 739 805 227
Oddíl aerobiku TJ Příbor	Po: 9:30 hod. <i>Bodyball, overball</i> - Draha 16:00 hod. <i>Rodiče s dětmi</i> - Draha, Terka 20:00 hod. <i>Bodystyling</i> - Terka St: 18:45 hod. <i>Kruhový trénink</i> - Terka 20:00 hod. <i>Bodyball, overball</i> - Draha Čt: 20:00 hod. <i>Aerobic, body workout</i> - Terka	Adresa: Štramberská 1361 E-mail: tereza.sattkova@seznam.cz ☎ 724 963 164
Sauna Příbor	pondělí, čtvrtek 15–21 hod. muži úterý, pátek 15–21 hod. ženy středa, sobota 15–21 hod. muži a ženy	Adresa: Sportovní hala TJ Příbor Štramberská 1361 ☎ 739 805 227
Cvičení Tai Chi Základní škola Npor. Loma	Čt: 19:00–20:00 hod.	Adresa: Školní 1510 Web: http://taiji-pribor.webnode.cz
Powerjóga Tělocvična Základní škola Příbor	Út: 17:30–19:00 hod.	Adresa: Jičínská 486 E-mail: jenikova.pavla@seznam.cz Web: www.jenpajoga.cz ☎ 603 119 174

Konání kulturních, společenských a sportovních akcí se bude řídit aktuálními rozhodnutími a nařízeními vlády České republiky. Sledujte prosím průběžně informace na webu města Příbora (www.pribor.eu) i v médiích a sdělovacích prostředcích. Děkuje Vám za pochopení.

 Město Příbor a Fotoklub Příbor, z. s.,
Vás zvou na výstavu fotografií

ČLENOVÉ FOTOKLUBU

Alena Pončová a Petr Lenart

ALENA PONČOVÁ je členka Fotoklubu Příbor. Její dosavadní tvorba se zaměřovala hlavně na detail. Makrofotografie přírody byly vždy plné barev a byly převážně doplněny veselými texty. Vždy se snažila svými fotografiemi potěšit a pobavit. V roce 2020, který je plný smutných událostí, se snažila být oporou dvěma blízkým osobám v jejich těžké životní situaci. K tomu se přidala celosvětový strašák Covid-19, kterým sama onemocněla. Nejsmutnější však je doprovázení otce na jeho poslední pouti. Autorka sama uvádí: „Mám sedé období“ a to se projevilo i na její tvorbě. Fotografie, které poji lásku k přírodě a umění, ztratily barvu. Texty jsou vnitřním hledáním síly a optimismu, jde o jakousi osobní psychorelaxaci. „Kdyby na výstavu přišel Sigmund Freud, asi by se zarádoval“: dodává s úsměvem autorka.

PETR LENART se narodil v Ostravě a žije v Novém Jičíně. Zaměřuje se na krajinu a architekturu. V letech 1977 až 1989 byl členem Fotoklubu Nový Jičín, od roku 2000 je členem Fotoklubu Příbor. Petr Lenart se účastní klubových nebo spolaautorských výstav fotografií. Na vycházky většinou nosí fotoaparát, a pokud ho něco zaujme, tak to vyfotografuje.

3. listopadu 2020 - 4. ledna 2021
Chodba u městské knihovny Příbor,
1. patro piaristického kláštera.

www.pribor.eu www.facebook.com/priboroficialni

T. J. POŘÁDÁ
V PROSTORÁCH
AKCI
S KAPELOU

SOKOL PŘÍBOR
7. 11. 2020 OD 19:00 HOD.
TĚLOCVIČNY SOKOLOVNY
PÍSNÍČKY A TANEČKY
V BAČKORÁCH
COUNTRY GARÁŽ

PŘESUNUTO NA ROK 2021

Country Folk Pop
Hospodský šraml

VSTUPNÉ 100 Kč

CHUTNÉ OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO
VSTUP POUZE V PŘEZUTÍ!

 Město Příbor Vás zve
na vzpomínkovou akci u příležitosti oslav

DNE VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ

11. LISTOPADU | středa 2020 | 17:00 hod.

PROGRAM:

- setkání účastníků vzpomínkové akce na náměstí Sigmunda Freuda
- položení kytic u pamětní desky „Vlastencům a osvoboditelům“ před radnicí

Hudební doprovod: Spolek hudebníků Příbor

www.pribor.eu <http://kulturnidum.pribor.eu> www.facebook.com/priboroficialni

MĚSTO PŘÍBOR VÁS ZVE NA

ADVENT V PŘÍBOŘE

2020

❖Neděle 29. 11., od 17:00 hod.❖
I. ADVENTNÍ KONCERT
Trio Bel Cantas
Piaristický klášter vstupné 100 Kč

❖Pátek 4. 12., od 17:00 hod.❖
MIKULÁŠKA JÍZDA
Mikuláš, čertí, andělé,
rozsvícení vánočního stromu
náměstí S. Freuda

❖Neděle 6. 12., od 17:00 hod.❖
II. ADVENTNÍ KONCERT
Komorní trio
Piaristický klášter vstupné 100 Kč

❖Středa 9. 12., od 17:30 hod.❖
ČESKO ZPÍVA KOLEDY
Sbor Schola
náměstí S. Freuda

❖Sobota 12. 12., od 8:00 do 12:00 hod.❖
VÁNOČNÍ JARMARK
náměstí S. Freuda

❖Neděle 13. 12., od 17:00 hod.❖
III. ADVENTNÍ KONCERT
Soubor Musica Příborensis
Kostel sv. Valentina vstupné 100 Kč

❖Neděle 20. 12., od 17:00 hod.❖
IV. ADVENTNÍ KONCERT
Sdružení hudebníků Příbor
Komorní pěvecké kvarteto Příbor
Kulturní dům Příbor vstupné 200 Kč

❖Neděle 27. 12., od 15:00 hod.❖
ŽIVÝ BETLÉM
náměstí S. Freuda (za dětské kostel sv. Valentina)

❖Čtvrtek 31. 12., od 24:00 hod.❖
OHŇOSTROJ

Z akcí bude pořizován videozáznam a fotodokumentace pro účely propagace.
Akce se uskuteční za dodržení bezpečnostních opatření dle nařízení vlády. Změna programu vyhrazena.

PŘEDPRODEJ VSTUPENK - Turistické informační centrum Příbor nebo on-line <http://kulturnidum.pribor.eu>

www.pribor.eu http://kulturnidum.pribor.eu www.facebook.com/priboroficialni

MĚSTO PŘÍBOR VÁS ZVE NA

ADVENTNÍ KONCERTY

V PŘÍBOŘE 2020

✪Neděle 29. 11. od 17:00 hod.✪
I. ADVENTNÍ KONCERT
 Trio Bel Cantas
 Skladby z období baroka a klasicismu,
 Aneta Podrácká Bendová – soprán
 Mariia Mikhailova – flétna
 Libor Janáček – kytara
 Piaristický klášter
 vstupné 100 Kč

✪Neděle 13. 12. od 17:00 hod.✪
III. ADVENTNÍ KONCERT
 Smíšený pěvecký sbor Musica
 Příborensis,
 který zpracovává příborský kancionál,
 kulturní památku ze 16. století
 pod vedením Mgr. et Mgr. art. Blanky Hrubé
 Kostel sv. Valentina
 vstupné 100 Kč

✪Neděle 6. 12. od 17:00 hod.✪
II. ADVENTNÍ KONCERT
 Komorní trio
 Eliška Brožková Pospíšilová – klarinet
 Miroslava Časarová – soprán
 Daniel Wiesner – klavír
 Piaristický klášter
 vstupné 100 Kč

✪Neděle 20. 12. od 17:00 hod.✪
IV. ADVENTNÍ KONCERT
 Sdružení hudebníků Příbor
 pod vedením pana Zdeňka Pukovce,
 Komorní pěvecké kvarteto Příbor
 pod vedením Martina Monsporta,
 Kulturní dům Příbor
 vstupné 200 Kč

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 ✪ Turistické informační centrum Příbor
 ✪ on-line <http://kulturnidum.pribor.eu>

Z akcí bude pořizován videozáznam a fotodokumentace pro účely propagace.
 Akce se uskuteční za dodržení bezpečnostních opatření dle nařízení vlády. Změna programu vyhrazena.

PŘIJĎTE S DĚTMI NA DIVADLO

MĚSTO PŘÍBOR A DIVADLO SYMPATIE OSTRAVA UVÁDÍ POHÁDKOVÝ PŘÍBĚH

NEZBEDNÁ ČARODĚJKA

**změna termínu
na 14. března 2021**

V lesní chaloupce žije už 320 let nezbedná čarodějnice Strapatice se svým moudrým přítelem netopýřem Lumírem. Ten přísne dohlíží na to, aby se nezbednice rádně učila kouzlit a čarovat. Ta ale dělá vše proto, aby se jen bavila, a učení se vyhýbá...

14. března 2021 | 16.00 hod.
 KULTURNÍ DŮM PŘÍBOR | vstupné 70 Kč

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK - Turistické informační centrum Příbor, pokladna Kulturního domu Příbor,
www.pribor.eu <http://kulturnidum.pribor.eu> [www.facebook.com/priboroficialni](http://facebook.com/priboroficialni) on-line <http://kulturnidum.pribor.eu>

Změna programu vyhrazena. Z akce bude pořizován videozáznam a fotodokumentace pro účely propagace.

NABÍDKY, VÝZVY A OZNÁMENÍ

V souvislosti s epidemiologickou situací Město Příbor zajišťuje

NÁKUPY PRO POTŘEBNÉ

- základní potraviny a hygienické potřeby
 - dodací lhůta 48 hodin

Služba je určena pro občany města Příbora v karanténě anebo seniory a osoby zdravotně omezené bez pomoci bližních.

**Objednávky v pracovní dny 8:00-17:00 hod.
 na telefonní lince 556 455 444.**

Při objednávce budou vyžadovány osobní údaje.

Služba se poskytuje do odvolání.

Město Příbor

Střední škola technická a zemědělská NOVÝ JIČÍN

... škola mnoha možností

Ekologie a biologie obor budoucnosti, na vysokou školu i do praxe	MATURITA	Strojní mechanika (zámečnick) univerzální obor pro práci s kovy
Agropodnikání pěstování rostlin, chov zvířat, mechanizace		Nástrojař ceněný specialista na přesnou práci
Mechanik strojů a zařízení strojař s maturitou a širokým uplatněním	VÝUČNÍ LIST	Obráběč kovů soustružení, frézování, CNC stroje
Podnikání nástavbové studium ekonomického zaměření, dvouleté denní nebo tříleté dálkové, pro absolventy všech tříletých učebních oborů	ŘIDIČSKÉ PRŮKAZY B,T,C	Opravář zemědělských strojů všestranný strojírenský obor
	SVÁŘEČSKÝ PRŮKAZ	Truhlář pečlivá práce s krásným materiálem
	MOTIVAČNÍ ODMĚNY A KRAJSKÁ STIPENDIA	Tesař stavební profese se širokým uplatněním
	PRAXE U ZAMĚSTNATELŮ	Instalátér řemeslo i pro elektronicky řízené systémy
	ZAHRANIČNÍ PRAXE Erasmus+	Zedník obor pro řadu stavebních specializací
DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ přijďte se podívat na pracoviště U Jezu 7 a Šenovská 574 pátek 4. 12. 2020 11 - 17 hod. sobota 5. 12. 2020 8 - 12 hod.		Stavební práce dvouletý obor

www.tznj.cz

Príspevková organizace
 Moravskoslezského úřadu

CASTING

Staň se novou modelkou / modelem s námi.
ZAVOLEJ - 605 427 271 - www.studio365.eu

ROČNÍ DÁLNIČNÍ ZNÁMKA ZDARMA!

PRO NOVÉ KLIENTY ZA 2 STAVEBNÍ SPOŘENÍ

Smlouva **bez vstupního poplatku!**
Omezený počet dálničních známek 100 kusů.

REZERVACE

Nárok na dálniční známku máte jen v případě rezervace na telefonním čísle: **603 162 989**.

Lenka Škrabolová - finanční poradce

Prodáváte

BYT, DŮM, POZEMEK?

Volejte: 731 646 356

Jitka Karina Šindelová

Vinotéka U Radnice

Výherní listina

Klubu přátel dobrého vína za říjen 2020

1. **cenu vyhrává** – člen klubu s číslem **246**
karton jakostního lahvového vína
2. **cenu vyhrává** – člen klubu s číslem **47**
pětilitrový box vína dle vlastního výběru
3. **cenu vyhrává** – člen klubu s číslem **334**
třilitrový box vína dle vlastního výběru
4. **cenu vyhrává** – člen klubu s číslem **105**
1kg sušených rajčat v olivovém oleji
5. - 10. **cenu vyhrávají** – členové klubu s čísly
184, 66, 195, 57 391, 163.
Láhev - italské jahodové víno FRAGOLINO

Do slosování o speciální ceny je zařazen každý člen klubu. Doba vyzvednutí výhry je jeden měsíc od slosování.

Všem výhercům srdečně blahopřejeme.

ZAHÁJILI JSME PRODEJ ŠPIČKOVÝCH JIHOAMERICKÝCH RUMŮ

Štípané palivové dřevo

Tvrdé dřevo (buk, dub, jasan)

Štípaná polínka 33cm 950Kč/prms
Štípaná polínka 25cm 1150Kč/prms

Měkké dřevo (smrk)

Štípaná polínka 33cm 600Kč/prms
Štípaná polínka 25cm 800Kč/prms

Doprava zajištěna dle dohody, max. objem 10m³
V případě zájmu možno domluvy individuálních rozměrů Ceny jsou včetně DPH.

AKCE PLATÍ DO 31.12.2020

Objednávky na tel.: 604 111 189 nebo email risa.bar@atlas.cz

Dřevoslužby
Richard Bartoň
Hodslavice

MIR

CARPETS CLEANING

Hloubkové čištění Příbor

koberce-sedačky-matrace-křesla

*parní čištění textilií a potahů
tepování, vysokotlaké čištění*

tel: **702 819 010**

rejdoch@centrum.cz

KAMENICTVÍ

Tomáš Hornák

Kopřivnice

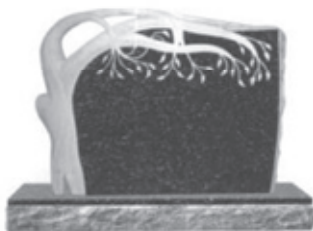
(provozovna - areál točny Příbor)

Tel: 723 630 336

www.kamenictvihornak.cz

Nabízí:

• kompletní výrobu a montáž klasických i originálních žulových náhrobků i zvířecích pomníků.

další

• výrobu kuchyňských desek, parapetů, prahů, obkladů krbů, grilů, schodišť ad.

- rekonstrukci stávajících pomníků
- broušení teraca a jeho impregnaci
- sekání, pískování a opravy písma (zlato, stříbro, bronz, barva)
- veškeré betonářské a likvidační práce
- prodej kompletního hřbitovního sortimentu, tj. vázy, lampy, fotokřínky, fotokeramika, portréty a

Platby přijímáme až po zhotovení a předání díla!!!

ZDARMA přijedeme po telefonické dohodě sjednat Vaši zakázku na Váš hřbitov a na naše služby poskytujeme záruku 10 let

Znalecká a realitní kancelář

REALITSTAV

VÁM NABÍZÍ SVÉ SLUŽBY:

zprostředkování prodeje
a nákupu nemovitostí

prodej nemovitosti
za nejvyšší možnou cenu na trhu

řešení exekucí, dražeb
a oddlužení nemovitostí

vypracování znaleckých posudků,
geodetická zaměření, právní servis;

nezávazná KONZULTACE
a tržní ocenění ZDARMA

Poptáváme polnohospodářské pozemky

Jsme samostatná realitní společnost
působící ve Vašem regionu.

Naši makléři jsou průběžně proškolení.
Seriózní jednání a osobní přístup samozřejmostí.

Přijedeme za Vámi!

Kancelář Kopřivnice, Záhumenní 351, tel.: 608 658 481
email: info@realitstav.cz, www.realitstav.cz

TECHNICKÉ SLUŽBY INFORMUJÍ

VÝMĚNA MOBILIÁŘE VE MĚSTĚ

Ing. Vladimír Pavelka, TS Příbor

V průběhu měsíce září byly ve městě vyměněny další prvky mobiliáře. V letošním roce došlo k obnově laviček na ul. Frenštátské, Na Nivách a u budovy hvězdárny, kde nyní sídlí městský úřad. Nové lavičky a stůl přibýly také v domě s pečovatelskou službou.

Ve městě byly taky doplněny nové odpadkové koše. Jedná se o lokalitu Z43, která je často využívána pro venčení našich čtyřnohých miláčků. Dále koše přibýly na ul. 9 května a na parkovišti u hřbitova.

V průběhu roku se technické služby věnují opravám mobiliáře. Někde se jen ožíví nátěr, zašlé prvky se opraví, obrou-

sí a natrou. Ty nejvíce poškozené části vyměníme za nové. V poslední době se nám tu však rozmohl takový nešvar, a to ničení a poškozování mobiliáře. Není neobvyklé, že desky laviček jsou pokreslené a jsou v nich vyryty nápisy. Ale také utržené odpadkové koše s odpadky rozházenými všude kolem nebo zlomené dopravní značky hozené do městské zeleně nejsou výjimkou. Nemohu a nechci soudit člověka, který tyto věci provádí, jen mohu popsat pocity kolegů, když musí opravovat něčí „neuspokojené ego“.

*S přáním krásných podzimních dní
Ing. Pavelka Vladimír, TS Příbor*

HARMONOGRAM SVOZU VĚTVÍ podzim 2020

	DATUM	STANOVIŠTĚ PRO KONTEJNERY
listopad	13. 11. - 20. 11.	Větrkovská ulice - u separačních nádob
		křižovatka ulic Sv. Čecha a Šmeralova
		ulice 9. května - u transformátoru
		Hájov
	20. 11. - 27. 11.	Prchalov - u kaple
		Štefánikova ulice - zahrádkářská osada
		Myslbekova ulice - mezi kotelnou a RD 1022
		Hájov

TURISTICKÉ INFORMAČNÍ CENTRUM TOURIST INFORMATION CENTRE

PROVOZNÍ DOBA / OPENING HOURS:

Pracoviště TIC, Jičínská 54, 742 58 Příbor

MĚSTO PŘÍBOR
náměstí Sigmunda Freuda 19, 742 58 Příbor

IČ: 00298328 DIČ: CZ00298328

DUBEN - ŘÍJEN / april - october

PONDĚLÍ - NEDĚLE / monday - sunday
08.00-12.00 12.30-17.00

LISTOPAD - BŘEZEN / november - march

PONDĚLÍ - PÁTEK / monday - friday
08.00-12.00 12.30-17.00

SOBOTA / saturday
08.00-12.00

NEDĚLE / sunday
zavřeno / closed

tel./fax.: (+420) 556 455 444
e-mail: mic@pribor-mesto.cz
www.pribor.eu

Recyklujte elektro, má to smysl

Díky recyklaci jde znovu využít víc než 90 procent materiálů. O důvod navíc odnést vysloužilá elektrozařízení, od svítidel až po elektrické hračky, na to správné místo – do zpětného odběru. V popelnici se totiž recyklace nedočkají.

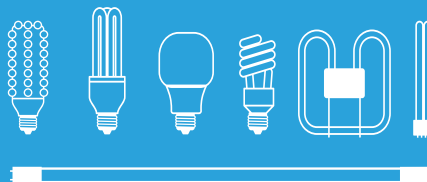
Navíc některá elektrozařízení obsahují látky, které škodí životnímu prostředí – například rtuť v zářivkách. To, které výrobky nepatří do komunálního odpadu a přírody, snadno poznáte podle symbolu přeškrtnuté popelnice na obalu.

EKOLAMP je už od roku 2005 jedničkou v péči o to, co již nesvítí. Od ledna 2019 se staráme také o ekologickou recyklaci dalších elektrozařízení. Služba zpětného odběru je pro spotřebitele zdarma.

Co sbíráme:

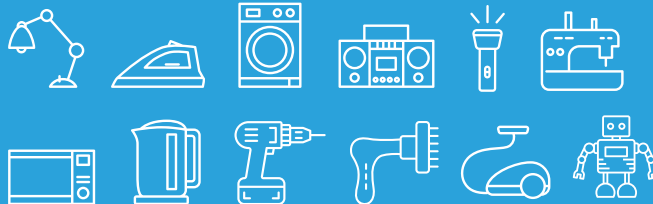
SVĚTELNÉ ZDROJE

- Sbíráme: úsporné kompaktní zářivky, výbojky, lineární zářivky a LED světelné zdroje.
- Do sběrných nádob nepatří: klasické, reflektorové a halogenové žárovky.

MALÁ A VELKÁ ELEKTROZAŘÍZENÍ

- Sbíráme: domácí spotřebiče, spotřební elektroniku, svítidla, zařízení reprodukcí zvuk či obraz, elektrické a elektronické nástroje, hračky, vybavení pro volný čas a sport.
- Nesbíráme: obrazovky, monitory, televize, telefony, tablety, ledničky, chladničky, klimatizace apod.

Kam s nimi?

Nepotřebné elektro nejprve zkuste nabídnout někomu jinému. Zachovalá elektrická hračka nebo domácí spotřebič mohou ještě udělat radost a službu třeba u sousedů.

Pokud spotřebiče už nejdou opětovně využít, předejte je k ekologické recyklaci. Elektrozařízení můžete odevzdat v prodejně při nákupu nových, na sběrných dvorech nebo dalších sběrných místech. Všechny lokality jsou vybaveny vhodnými sběrnými nádobami.

Nejbližší sběrné místo jednoduše najdete na www.ekolamp.cz. Kde odevzdat světelné zdroje, zjistíte také pomocí mobilní aplikace „Kam s ní?“.

myslíme ekologicky

ekolamp

kolektivní systém pro zpětný odběr elektrozařízení

Více na www.ekolamp.cz

MĚSÍČNÍK MĚSTA PŘÍBORA

Periodický tisk územního samosprávného celku.

Vydáván: 1 x měsíčně. Místo vydání: v Příboře. Číslo vydání: 11/2020. Den vydání: 27. 10. 2020.

Evidenční číslo periodického tisku přidělené ministerstvem, tj. následující: MK ČR E 10178.

Vydavatel: Město Příbor se sídlem na náměstí Sigmunda Freuda 19, 742 58 Příbor.

Příspěvky zasílejte na e-mail: tic@pribor-mesto.cz, Tel.: 556 455 444, www.pribor.eu

Vydavatel není zodpovědný za názory a fotografie příspěvů. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Grafická úprava a tisk: KLEINWÄCHTER holding s.r.o., Frýdek-Místek.